

СЛУЖБЕ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ издаје по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Огласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-131/116. за огласе 101-131/113.

Среда, 25. април 1962.

БЕОГРАД

БРОЈ 17

ГОД. XVIII

Цена овом броју је 20.— динара. — Цена платата за 1962. годину износи 2.300.— динара, а за иностранство 3.300 динара. — Редакција: Улица Краљевих Марка бр. 9. Пошта. Факс 228 — Телефони: централа 28-010 и 28-417. Администрација 16-276. Општење продаје 12-619.

222.

На основу члана 66. Закона о изменама и допунама Закона о стамбеним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/62) законодавни одбори Савезног већа и Већа произвођача Савезне народне скупштине, на својим седницама од 6. априла 1962. године, утврдили су ниже изложени пречишћени текст Закона о стамбеним односима.

Пречишћени текст сачињен је од Закона о стамбеним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/59), Закона о изменама и допунама Закона о стамбеним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 47/59), Закона о изменама и допунама Закона о стамбеним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/60) и Закона о изменама и допунама Закона о стамбеним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/62), у којима је означено време ступања на снагу тих закона, као и од када ће се примењивати.

Савезна народна скупштина

СНС(А)12/62

9. априла 1962. године
Београд

Председник
Законодавног одбора
Већа произвођача,
Макс Крмељ, с. р.

Председник
Законодавног одбора
Савезног већа,
др Макс Шнудерл, с. р.

ЗАКОН О СТАМБЕНИМ ОДНОСИМА (пречишћени текст)

ДЕО ПРВИ ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) У циљу обезбеђења стана као једног од основних услова живота, законом се утврђују основна права грађана на коришћење стана и на управљање стамбеним зградама, као и обавезе које грађани као корисници стана имају према друштвеној заједници.

(2) Да би се грађанима омогућило стицање стана, посебним савезним законом одређују се фондови и услови за стамбену изградњу.

Члан 2.

(1) Општина је дужна старати се о стамбеној изградњи и о одржавању стамбених зграда, као и о унапређивању општих услова становања, на свом подручју.

(2) Општина је посебно дужна старати се о управљању стамбеним зградама на свом подручју.

(3) У ту сврху општина има право и дужност доносити, у оквиру закона, прописе: о организацији и раду скупа станара и кућних савета, о кућном реду, о условима за склапање уговора о коришћењу станова и за склапање подстанарских уговора, о одређивању станарине по одредбама овог закона, о

одржавању и оправкама зграда, о начину коришћења фондова стамбених зграда, о установљавању заједничких фондова за одржавање стамбених зграда, као и о другим питањима из области управљања стамбеним зградама која јој законом буду стављена у надлежност.

Члан 3.

(1) Грађанин који се уселио у стан на основу уговора о коришћењу стана или другог акта, који по важећим прописима представља пуноважан основ за усељење, стиче право да тај стан трајно и неметано користи под условима из овог закона, као и да учествује у управљању зградом ако је зграда под друштвеним управљањем (станарско право).

(2) Грађанин који је стекао станарско право дужан је: уредно плаћати станарину; користити стамбене просторије и заједничке уређаје с пажњом и добром домаћина, према њиховој намени, у оквиру кућног реда; сносити трошкове текућег одржавања стана и део трошкова употребе заједничких уређаја који пада на његов терет и извршавати дужности које проистичу из његовог учествовања у управљању зградом.

(3) Одредбе овог закона које се односе на носиоце станарског права примењују се и на сопственика породичне стамбене зграде и сопственика посебног дела зграде који користе стан у својој згради односно у свом посебном делу зграде, ако законом није drukчије одређено.

Члан 4.

(1) Право давања станова на коришћење појединим грађанима припада општини, установама и организацијама на које општина то право пренесе, правним лицима и грађанима који су зграде и станове као инвеститори изградили или по другом основу стекли, као и установама и организацијама којима то право буде признато посебним прописом (даваоци стана на коришћење).

(2) Станови се дају појединим грађанима на коришћење путем уговора о коришћењу стана, а на основу решења даваоца стана на коришћење, кад се такво решење по овом закону доноси.

Члан 5.

(1) Грађани могу имати у својини поједине станове и породичне стамбене зграде до граница уставних и законских национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта.

(2) Право својине на појединим становима као посебним деловима зграда и на породичним стамбеним зградама установљава се посебним савезним законом.

Члан 6.

(1) Стамбеним зградама непосредно управљају њихови станари и сопственици посебних делова тих зграда, преко скупова станара и кућних савета, као органа друштвеног управљања, а на основу права и обавеза установљених законом.

(2) Породичним стамбеним зградама у грађанској својини управљају њихови сопственици на начин одређен овим законом.

(3) Начин управљања породичним стамбеним зградама које се делом налазе у друштвеној а делом у грађанској својини, одређује савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове.

Члан 7.

(1) Стамбена зграда под друштвеним управљањем има својство правног лица у погледу права и обавеза који настају у вези с коришћењем те зграде.

(2) Органи друштвеног управљања стамбене зграде као правног лица јесу скуп станара и кућни савет.

(3) Стамбену зграду као правно лице представља председник кућног савета.

Члан 8.

За обавезе које настају услед коришћења стамбене зграде под друштвеним управљањем јемчи стамбена зграда својим фондовима, а кад су поједини делови зграде у етажној својини, за те обавезе јемче сразмерно и сопственици тих делова.

Члан 9.

(1) Стамбени орган општинског народног одбора дужан је водити рачуна да се у свим стамбеним зградама које су по одредбама овог закона под друштвеним управљањем, образују органи друштвеног управљања.

(2) Савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове може одредити да се у мањим зградама у друштвеној својини не образују органи друштвеног управљања.

(3) Зградама из става 2. овог члана непосредно управљају, под надзором стамбеног органа општинског народног одбора, станари које он одреди.

(4) Решењем стамбеног органа којим се одређују станари који непосредно управљају мањом стамбеном зградом одредиће се и начин управљања зградом и овлашћења одређених станара.

(5) Против решења из става 4. овог члана не може се водити управни спор.

Члан 10.

(1) Стамбеном зградом у друштвеној својини која служи искључиво за потребе страних дипломатских или конзуларних представништава или међународних организација, или за становање њиховог особља, управља стамбени орган народног одбора општине на чијем се подручју зграда налази.

(2) Начин управљања стамбеном зградом у друштвеној својини која већим делом служи за потребе страних дипломатских или конзуларних представништава или међународних организација, или за становање њиховог особља, одређује савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове, у складу с начелима друштвеног управљања стамбеним зградама.

(3) При управљању односно при одређивању начина управљања стамбеним зградама из ст. 1. и 2. овог члана, стамбени орган и савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове дужни су поштовати правила међународног права.

Члан 11.

Станови треба да буду рационално искоришћени према броју просторија стана и њиховој површини, узимајући у обзир број лица која стан користе.

Члан 12.

Није допуштено уселити се у стан нити користити стан без претходно закљученог уговора о коришћењу стана, осим у случајевима одређеним у овом закону.

Члан 13.

(1) Кућни ред у стамбеним зградама прописује општински народни одбор на седницама оба већа.

(2) Ближа правила о извршавању кућног реда доноси скуп станара стамбене зграде.

Члан 14.

(1) Стамбеном зградом, у смислу овог закона, сматра се зграда која је у целини или претежним делом намењена за становање, ако се макар и мањим делом користи у ту сврху, као и зграда која није намењена за становање али се претежним делом користи у ту сврху.

(2) Решење о томе да ли се зграда сматра стамбеном зградом у смислу става 1. овог члана, доноси, у случају сумње, стамбени орган општинског народног одбора.

(3) Савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове може, на захтев заинтересованог лица, решити да се поједином стамбеном зградом која већим делом служи као пословна — управља као пословном зградом.

(4) Орган из става 3. овог члана може решити да се и зградом која се не би сматрала стамбеном зградом у смислу става 1. овог члана, управља као стамбеном зградом ако зграда има најмање пет станова, или ако зграда има мање од пет станова али њена стамбена површина износи више од једне четвртине од укупне површине зграде.

Члан 15.

Станом се сматра скуп просторија намењених да служе стамбеним потребама једног корисника, које, по правилу, чине једну грађевинску целину и имају засебан главни улаз.

Члан 16.

Одредбе овог закона које се односе на станове у стамбеним зградама примењују се и на станове у пословним зградама, ако посебним прописима није другачије одређено.

Члан 17.

(1) Пословном просторијом, без обзира да ли се налази у пословној или стамбеној згради, сматра се једна или више просторија намењених вршењу пословне делатности једног корисника, које, по правилу, чине грађевинску целину и имају засебан главни улаз.

(2) У погледу закупа пословне просторије у стамбеној згради, сходно важе одредбе Закона о пословним зградама и просторијама.

Члан 18.

(1) Просторије за привремени смештај, као што су привремени раднички станови на градилиштима, у баракама и слично, не сматрају се становима у смислу овог закона.

(2) Просторијама из става 1. овог члана управљају, под надзором стамбеног органа општинског народног одбора, органи, организације или установе који су дали средства за изградњу тих просторија.

(3) Савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове може прописати начин управљања таквим просторијама, водећи при том рачуна нарочито о намени просторија и о потребама органа, организација или установа који су дали средства за изградњу тих просторија.

(4) Зграда за смештај појединаца не сматра се стамбеном зградом у смислу овог закона и њом управља, по правилнику који у ту сврху доноси, правно лице које је такву зграду као инвеститор изградило или по другом основу стекло.

Члан 19.

(1) Као нова зграда, у смислу овог закона, сматра се зграда чија је изградња довршена после 15. маја

1945. године или зграда на чије је преправке после тог дана утрошен износ који прелази половину вредности зграде.

(2) Одредбе овог закона које се односе на нове зграде примењују се и на стан дограђен после 15. маја 1945. године на згради чија је изградња довршена пре тог дана.

Члан 20.

(1) Стамбеним органом, у смислу овог закона, сматра се орган управе народног одбора надлежан за стамбене послове.

(2) Општински народни одбор, на седницама оба већа, може одредити да поједине послове које по овом закону врши стамбени орган општинског народног одбора, врше месни одбори, стамбене заједнице, општински фондови за стамбену изградњу или посебне организације.

Члан 21.

(1) Корисником стана, у смислу овог закона, сматрају се: носилац станарског права, чланови његовог домаћинства који станују заједно са њим, као и лица која су престала бити чланови тог домаћинства а остала су у истом стану.

(2) Станаром, у смислу овог закона, сматрају се: корисници стана, подстанари, чланови домаћинства подстанара који са њим заједно станују, као и закупци пословних просторија у стамбеној згради.

Члан 22.

(1) У граду подељеном на општине градско веће доноси прописе које по одредбама овог закона доноси општински народни одбор, а ако нема градског већа те прописе доноси срески народни одбор.

(2) Градско веће односно срески народни одбор може пренети на општинске народне одборе овлашћење за доношење појединих прописа из става 1. овог члана.

ДЕО ДРУГИ СТАНАРСКО ПРАВО И ДАВАЊЕ СТАНОВА НА КОРИШЋЕЊЕ

Глава I

СТАНАРСКО ПРАВО

1. Стицање станарског права

Члан 23.

Станарско право стиче се даном законитог усељења у стан на основу уговора о коришћењу стана или другог акта који представља пуноважан основ за усељење (члан 128).

Члан 24.

(1) Носилац станарског права може имати станарско право само на једном стану.

(2) Лице које користи два стана дужно је о томе без одлагања обавестити стамбени орган општинског народног одбора.

(3) Лице које користи два стана задржава, по свом избору, на позив стамбеног органа општинског народног одбора, један од тих станова, а други стан даће се по важећим прописима на коришћење другом лицу.

(4) Ако носилац станарског права не учини избор у року који му је оставио стамбени орган општинског народног одбора, овај орган решиће из ког стана се носилац станарског права има иселити.

(5) Ако носилац станарског права учини избор, али се у року који му је оставио стамбени орган општинског народног одбора не исели из другог стана, овај орган ће донети решење о његовом иселењу.

Члан 25.

(1) Лице коме је ради вршења послова из радног односа, вршења функције од јавног интереса или коришћења привредног добра неопходно потребно да има стан у разним местима, може изузетно користити стан и у тим местима док траје такав радни однос или функција, односно док користи привредно добро.

(2) Решење о томе да ли постоји потреба и за коришћењем стана по ставу 1. овог члана, доноси, у случају сумње, стамбени орган народног одбора општине на чијем се подручју такав стан налази.

Члан 26.

(1) Стамбене просторије које се сезонски или повремено користе само за одмор или опоравак, не сматрају се станом.

(2) Решење о томе да ли се просторије из става 1. овог члана сезонски или повремено користе само за одмор или опоравак, доноси, у случају сумње, стамбени орган народног одбора општине на чијем подручју се те просторије налазе.

Члан 27.

(1) Носилац станарског права на истом стану може бити само једно лице.

(2) Али, кад је уговор о коришћењу стана закључио један од брачних другова који живе у заједничком домаћинству, носилац станарског права је и други брачни друг, ако они нису друкчије уговорили или ако овим законом није друкчије одређено.

(3) Кад су, у смислу става 2. овог члана, оба брачна друга носиоци станарског права, па један од њих умре или трајно престане да користи стан, други брачни друг остаје сам носилац станарског права ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 28.

(1) Ако се у случају развода брака ранијих брачних другови који су заједнички носиоци станарског права не споразумеју који ће од њих остати носилац станарског права, решење о томе доноси општинска арбитражна комисија, водећи рачуна о потребама оба ранија брачна друга, њихове деце и других лица која заједно са њима станују, о разлозима из којих је брак разведен, као и о осталим околностима случаја.

(2) Решењем из става 1. овог члана општинска арбитражна комисија наредиће ранијем брачном другу који је престао бити носилац станарског права да је дужан иселити се из стана.

(3) Брачном другу који је по ставу 2. овог члана дужан иселити се из стана, обезбедиће се нужни смештај.

Члан 29.

(1) Општинска арбитражна комисија образује се при стамбеном органу општинског народног одбора, а састоји се од представника стамбеног органа општинског народног одбора као председника комисије и два арбитра које тај орган у сваком поједином случају бира са листе арбитра коју утврђује савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове.

(2) Општинска арбитражна комисија може у току поступка који се пред њом води, као и у току спора о разводу брака, издавати привремене наредбе, које имају дејство као и судске привремене наредбе.

(3) Против решења општинске арбитражне комисије може се у року од 15 дана од дана доставе решења изјавити жалба среској арбитражној комисији.

(4) Среска арбитражна комисија образује се при стамбеном органу среског народног одбора, а сачињавају је представник стамбеног органа среског на-

родног одбора као председник комисије и два арбитра које тај орган у сваком поједином случају бира са листе арбитра коју утврђује савет среског народног одбора надлежан за стамбене послове.

(5) Решење среске арбитражне комисије је коначно и против њега се не може водити управни спор.

(6) Решење и привремене наредбе арбитражне комисије извршава стамбени орган општинског народног одбора.

Члан 30.

(1) Корисници стана који станују заједно са носиоцем станарског права имају право трајно и неметано лично користити тај стан под условима из овог закона.

(2) Члановима породичног домаћинства припада право по ставу 1. овог члана и после смрти носиоца станарског права, као и кад он из других разлога трајно престане користити стан, осим ако је престао користити стан на основу отказа уговора о коришћењу стана, раскида тог уговора или на основу уговора о размени тог стана, као и у другим случајевима предвиђеним посебним прописима.

Члан 31.

(1) Кад носилац станарског права трајно престане користити стан, а чланови његовог породичног домаћинства наставе с коришћењем стана, они ће споразумно између себе одредити једно лице за носиоца станарског права и о томе ће обавестити другу уговорну страну.

(2) Ако чланови породичног домаћинства не постигну споразум у смислу става 1. овог члана, новим носиоцем станарског права ће се сматрати брачни друг ранијег носиоца станарског права (члан 27. став 2), ако њега нема — најстарије дете ранијег носиоца станарског права, а ако ни њега нема — давалац стана на коришћење одредиће које ће лице међу члановима породичног домаћинства бити носилац станарског права.

(3) Ако давалац стана на коришћење сматра да ниједно од лица која су остала у стану по смрти носиоца станарског права или кад је он из других разлога трајно престао да користи стан, нема право да по одредби члана 30. став 2. овог закона настави с коришћењем стана, може тужбом суду тражити иселење свих лица која су остала у стану.

2. Права носиоца станарског права

Члан 32.

(1) Станарско право може престати само у случајевима и на начин који су предвиђени законом.

(2) Станарско право може престати услед отказа само из узрока наведених у закону.

Члан 33.

Кад се на основу решење надлежног органа носилац станарског права и чланови његовог домаћинства треба да иселе из стана из разлога који им се не могу приписати у кривицу, они не могу бити принудно иселени из стана пре него што им се обезбеди усељење у други одговарајући стан, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 34.

(1) Без дозволе носиоца станарског права нико се не може уселити у стан који носилац станарског права користи.

(2) Носилац станарског права може из оправданих разлога сваком кориснику стана, осим својој малолетној деци и брачном другу, отказати даље коришћење стана, остављајући му за иселење примерен рок, који не може бити краћи од 30 дана.

(3) Корисник стана који сматра да му је носилац станарског права отказао даље коришћење ста-

на без оправданог разлога, може тражити у току рока за иселење да општинска арбитражна комисија (члан 29. став 1) поништи тај отказ.

(4) Приликом решавања о захтеву из става 3. овог члана општинска арбитражна комисија цени, поред оправданости разлога због кога се отказује, и околности на којима је засновано право корисника стана коме се отказује, као и односе између њега и носиоца станарског права, па отказ ништи или усваја и налаже кориснику стана да се исели.

(5) Ако се корисник стана коме је отказано даље коришћење стана не исели из стана у року који му је оставио носилац станарског права, а није тражио да општинска арбитражна комисија поништи тај отказ, носилац станарског права може тражити да општинска арбитражна комисија донесе решење којим ће се кориснику стана наложити да се из стана исели.

(6) Против решења општинске арбитражне комисије може се у року од 15 дана од дана доставе решења изјавити жалба среској арбитражној комисији (члан 29. став 4).

(7) Решење среске арбитражне комисије је коначно и против њега се не може водити управни спор.

Члан 35.

(1) Носилац станарског права може извршити замену свога стана за стан другог корисника.

(2) За замену станова потребна је сагласност давалаца тих станова на коришћење.

(3) Носилац станарског права коме је дат отказ уговора о коришћењу стана не може извршити замену све док дати му отказ не буде повучен или одбивен правоснажном судском одлуком.

(4) Уговор о замени станова закључује се у писменом облику.

(5) Уговор о замени станова који није закључен у писменом облику, не производи правно дејство.

(6) Носиоци станарског права дужни су по један примерак уговора о замени станова поднети даваоцима тих станова на коришћење.

Члан 36.

(1) Давалац стана на коришћење може одбити давање сагласности за замену станова само ако је стан намењен искључивом коришћењу одређеног круга лица, а носилац станарског права који у стан треба да се усели путем замене не припада том кругу лица, или ако је носиоцу станарског права који путем замене треба да се усели у стан отказано коришћење ранијег стана услед његове кривице.

(2) Ако давалац стана на коришћење у року од 30 дана од кад му је поднет захтев за давање сагласности не одбије давање сагласности, сматраће се да је он ту сагласност дао.

(3) Решење којим давалац стана на коришћење одбија давање сагласности за замену стана мора бити образложено.

(4) Лице коме је одбијено давање сагласности за замену стана може, у року од 15 дана од дана доставе решења из става 3. овог члана, поднети предлог среском суду да тај суд у ванпарничном поступку утврди да оно има право на замену.

Члан 37.

(1) Носилац станарског права има право тражити да кућни савет односно сопственик породичне стамбене зграде изврши радове потребне за текуће одржавање зграде или за оправку зграде, који падају на терет фонда зграде.

(2) Ако се кућни савет односно сопственик зграде сагласио да се изврше радови потребни за текуће одржавање или за оправку зграде, који падају на терет фонда зграде, па их није на време извршио, или ако је постојала потреба да се такви ра-

дови хитно изврше да би се отклонила штета или да би се неопходни уређаји учинили употребљивим, носилац станарског права може сам извршити те радове и износ трошкова за извршење тих радова одбити од станарине.

Члан 38.

Носилац станарског права може, сагласно одредбама овог закона, дати део свог стана на коришћење другом лицу као подстанару.

3. Обавезе носиоца станарског права

Члан 39.

(1) Носилац станарског права дужан је при коришћењу стана поступати брижљиво и чувати стан од квара и оштећења.

(2) Носилац станарског права дужан је користити стан на начин којим се носиоци станарског права других станова не ометају у мирном коришћењу њихових стамбених просторија.

Члан 40.

(1) Носилац станарског права не сме користити стан у другу сврху осим за становање.

(2) Поједине просторије у стану може носилац станарског права користити за вршење пословне делатности само уз одобрење које издаје стамбени орган општинског народног одбора, по претходно прибављеној сагласности даваоца стана на коришћење и кућног савета.

(3) Давање одобрења не може се одбити ако се вршењем пословне делатности не наноси штета стану и носиоци станарског права других станова не ометају у мирном коришћењу њихових стамбених просторија.

(4) Одобрење није потребно ако корисник стана користи поједине просторије у стану за вршење уметничке делатности.

(5) Против решења стамбеног органа општинског народног одбора којим се даје или одбија давање одобрења за вршење пословне делатности у стану — није дозвољена жалба.

(6) Поводом решења из става 5. овог члана заинтересовано лице може поднети у року од 30 дана од дана доставе решења предлог среском суду да у ванпарничном поступку утврди да је вршење пословне делатности у стану дозвољено односно да није дозвољено.

Члан 41.

(1) Носилац станарског права дужан је плаћати станарину према одредбама овог закона.

(2) Ако време у које се станарина има плаћати није уговором одређено, носилац станарског права дужан је станарину плаћати месечно унапред, и то најдоцније до петог дана у месецу.

(3) Носилац станарског права нема право ускратити плаћање станарине зато што није извршена оправка која пада на терет фонда зграде, осим у случајевима који су одређени овим законом (члан 37. став 2. и члан 100. став 2).

Члан 42.

(1) Носилац станарског права дужан је плаћати и одговарајући део накнаде за коришћење заједничких уређаја у згради, ако се та накнада плаћа поред станарине.

(2) Општински народни одбор, на седницама оба већа, донеће пропис о начину на који се одређује висина накнаде коју су поједини носиоци станарског права дужни плаћати за коришћење заједничких уређаја, као и о времену у коме се та накнада има плаћати.

(3) Спорове око плаћања трошкова за коришћење заједничких уређаја решава срески суд.

Члан 43.

Носилац станарског права сноси трошкове текућег одржавања свог стана, који се по одредбама овог закона не подмирују из фонда зграде (члан 90).

Члан 44.

(1) Носилац станарског права сноси трошкове оправки које у стану или на другим деловима зграде проузрокује својом кривицом.

(2) За штету коју проузрокују станари својом кривицом, одговара носилац станарског права солидарно са тим лицима.

Члан 45.

(1) По престанку уговора о коришћењу стана носилац станарског права дужан је предати стан кућном савету односно сопственику породичне стамбене зграде у стању у коме је стан примио, узимајући при том у обзир промене до којих је дошло услед редовне употребе стана.

(2) Уговорне стране дужне су заједнички писмено утврдити стање у коме се стан налази у време предаје.

(3) Ако се уговорне стране не споразумеју у погледу стања у коме се стан налази, свака уговорна страна може тражити да стамбени орган општинског народног одбора утврди то стање путем доношења привременог закључка о обезбеђењу, у смислу Закона о општем управном поступку.

Глава II

ПРАВО ДАВАЊА СТАНОВА НА КОРИШЋЕЊЕ

Члан 46.

(1) Стамбени орган општинског народног одбора даје на коришћење празне станове редом, према хитности и оправданости потребе за станом појединих лица.

(2) Одредба става 1. овог члана не односи се на станове у новој згради која је према одлуци општинског народног одбора изграђена за потребе одређеног круга лица.

Члан 47.

(1) Савезно извршно веће може прописати да поједини државни органи и установе имају искључиво право давања на коришћење станова у којима станују њихови радници и службеници.

(2) Тим прописима ће се одредити и основни услови под којима органи и установе из става 1. овог члана дају те станове на коришћење.

Члан 48.

(1) Државни органи, самосталне установе, привредне организације и друга правна лица који су као инвеститори изградили или по другом основу стекли стамбену зграду, сматрају се корисницима зграде и имају право давати на коришћење станове у тој згради.

(2) Ако је у случају из става 1. овог члана средстава за изградњу нове стамбене зграде дао већи број лица, уговором се одређује које ће станове у тој згради поједина од тих лица давати на коришћење.

(3) Ако уговора нема, даваоца на коришћење појединих станова одређује, на захтев неког од тих лица, срески суд у ванпарничном поступку, узимајући у обзир сразмеру средстава која су поједина од тих лица уложила у изградњу зграде.

Члан 49.

(1) Раднички савет односно други највиши орган управљања даваоца стана на коришћење донеће правилник о томе на који ће се начин, под којим

условима и по ком реду првенства давати станови на коришћење

(2) Раднички савет односно други највиши орган управљања даваоца стана на коришћење дужан је нацрт правилника из става 1. овог члана ставити на увид радницима и службеницима даваоца стана на коришћење на 15 дана пре изношења нацрта на седницу, на којој мора расправити све примедбе и предлоге радника и службеника.

Члан 50.

Орган који је по правилнику из члана 49. овог закона донео решење о давању стана на коришћење, дужан је то решење без одлагања истаћи у пословној згради даваоца стана на коришћење.

Члан 51.

(1) Против решења о давању стана на коришћење које је донето противно одредбама правилника може се поднети приговор у року од 15 дана од дана истицања решења.

(2) Приговор могу поднети радници и службеници даваоца стана на коришћење који је донео правилник, као и друга лица која по одредбама правилника могу добити стан на коришћење.

(3) Приговор се подноси радничком с вету односно другом највишем органу даваоца стана на коришћење који је донео правилник.

(4) Против решења донетог по приговору, не може се покренути ни управни ни судски поступак.

Члан 52.

Кад се носилац станарског права исели из свог стана и усели у стан у новој згради у истој општини односно граду, давалац стана на коришћење у новој згради даје на коришћење, сагласно одредбама свог правилника, и стан из кога се носилац станарског права иселио, ако право давања на коришћење тог стана припада општини.

Члан 53.

(1) Право давања на коришћење станова у зградама казнено-поправних установа, у кругу секција железничког транспортног предузећа (станице, ложioniце, радионице и др.), чувара путева, у кругу војних касарни и аеродрома и у другим војним објектима, као и право давања на коришћење станова чије је коришћење везано за вршење службене функције у згради у којој је стан, има носилац права коришћења тих зграда.

(2) Носилац станарског права на стану из става 1. овог члана увек је лице које врши службену функцију везану за зграду у којој је стан, и на њега се не примењују одредбе члана 27. ст. 2. и 3. и чл. 28. и 30. став 2. овог закона.

Члан 54.

(1) Стан намењен за настојника зграде може се дати на коришћење само настојнику зграде.

(2) Кућни савет даје на коришћење стан из става 1 овог члана и отказује уговор о коришћењу тог стана.

(3) Одредбе члана 27. ст. 2. и 3. и чл. 28. и 30. став 2. овог закона не примењују се на лица која користе стан намењен за настојника зграде.

(4) Кад му престане настојничка дужност, настојник и лица која заједно с њим станују дужни су иселити се из тог стана.

(5) Ако је настојничка дужност престала услед пензионисања или услед смрти, лицима која се иселавају из стана обезбедиће се нужни смештај.

(6) Одредбе ст. 1. до 5. овог члана примењују се и на лица која у згради врше послове чистачица, чувара, механичара, ложача и сл.

(7) Општински народни одбор, на седницама оба већа, може донети пропис о томе под којим усло-

вима се настојнику зграде може отказати настојнички стан, као и о томе да се настојнику коме је престала дужност или члановима породичног домаћинства умрлог настојника има уз одређене услове обезбедити, уместо нужног смештаја, други стан.

Члан 55.

(1) Право давања на коришћење станова у породичној стамбеној згради у грађанској својини има сопственик зграде.

(2) Право давања на коришћење стана као посебног дела зграде има сопственик тог стана.

Члан 56.

(1) Давалац стана на коришћење уједно је и давалац на коришћење пословних просторија у стамбеној згради у којој се те просторије налазе.

(2) Давалац на коришћење пословних просторија у стамбеној згради има права закупадвца сходно одредбама Закона о пословним зградама и просторијама

(3) Давалац на коришћење пословне просторије у стамбеној згради дужан је подмирити сразмеран део трошкова за управљање зградом, одржавање и оправке заједничких делова зграде, који отпада на пословну просторију, чија се висина утврђује уговором закљученим између даваоца пословних просторија на коришћење и кућног савета.

Члан 57.

(1) Ако давалац стана на коришћење, који није општински народни одбор, не да на коришћење стан у року од месец дана од дана завршетка изградње зграде или од дана испражњења стана, стамбени орган општинског народног одбора има право тај стан дати на коришћење, придржавајући се одредаба правилника о давању станова на коришћење који је донео тај давалац стана на коришћење, а ако овог правилника нема, стамбени орган општинског народног одбора даје тај стан на коришћење придржавајући се општег реда првенства при давању станова на коришћење.

(2) Одредба става 1. овог члана не примењује се на државне органе и установе који имају искључиво право давања на коришћење станова на основу прописа Савезног извршног већа донетих по члану 47. овог закона.

Члан 58.

(1) Давалац стана на коришћење доноси решење о давању стана на коришћење одређеном лицу.

(2) Решење о давању стана на коришћење не доноси се кад је давалац стана на коришћење грађанин или грађанско правно лице.

Члан 59.

(1) Против решења о давању на коришћење стана у зградама казнено-поправних установа, у кругу секција железничког транспортног предузећа (станице, ложioniце, радионице и др.), чувара путева, у кругу војних касарни и аеродрома и у другим војним објектима, као и станова чије је коришћење везано за вршење службене функције у згради у којој је стан, може се поднети приговор органу непосредно вишем од онога који је донео решење.

(2) Приговор се подноси у року од 15 дана од дана доставе решења, односно од дана сазнања за решење ако се оно не достави.

(3) Против решења донетог по приговору, не може се покренути ни управни ни судски поступак.

Члан 60.

(1) Своје решење којим даје на коришћење стан у згради која се не сматра новом зградом, као и

стан у новој згради која није према одлуци општинског народног одбора изграђена за потребе одређеног круга лица, стамбени орган општинског народног одбора дужан је без одлагања истаћи у својим просторијама на месту за то одређеном уз назначење дана кога је решење истакнуто.

(2) Уместо решења може се истаћи списак лица којима су станови дати на коришћење, уз назначење главне садржине решења и дана кога је списак истакнут.

Члан 61.

(1) Против решења стамбеног органа општинског народног одбора којим се даје на коришћење стан у згради из члана 60. овог закона, или којим се одбија захтев за давање стана на коришћење у таквој згради, може се изјавити жалба комисији коју образује савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове.

(2) Жалба се подноси у року од осам дана од дана доставе решења, односно од дана истицања решења у просторијама стамбеног органа општинског народног одбора — ако жалбу изјављује лице коме се решење не доставља.

(3) Решење донето по жалби коначно је, и против њега се не може водити управни спор.

ДЕО ТРЕЋИ

ДРУШТВЕНО УПРАВЉАЊЕ СТАМБЕНИМ ЗГРАДАМА

Глава I

ОРГАНИ ДРУШТВЕНОГ УПРАВЉАЊА

Члан 62.

Органи друштвеног управљања стамбеним зградама јесу скуп станара и кућни савет.

1. Скуп станара

Члан 63.

(1) Скуп станара сачињавају сви пунолетни станари стамбене зграде.

(2) У скуп станара улази и страни држављанин који је у радном односу с неким југословенским правним лицем или држављанином, или који има дозволу за вршење самосталне делатности.

Члан 64.

Скуп станара врши ове послове:

- 1) бира кућни савет и поједине његове чланове;
- 2) опозива члана кућног савета који не врши или неуредно врши дужности члана кућног савета;
- 3) доноси ближа правила о извршавању кућног реда;
- 4) доноси годишњи предрачун прихода и расхода стамбене зграде;
- 5) претреса општи извештај о пословању кућног савета и доноси закључак о њему;
- 6) доноси закључке и даје мишљења по питањима која у вези са стамбеном зградом пред њега изнесе кућни савет.

Члан 65.

(1) Скуп станара састаје се кад га сазове кућни савет.

(2) Скуп станара мора се сазвати кад то затражи најмање једна трећина пунолетних станара.

(3) О раду скупа станара води се записник.

Члан 66.

Прописом народне републике могу се донети ближе одредбе о раду скупа станара.

2. Кућни савет

Члан 67.

За сваку стамбену зграду под друштвеним управљањем образује се, по правилу, посебан кућни савет.

Члан 68.

(1) За више мањих суседних стамбених зграда под друштвеним управљањем могу се образовати заједнички скуп станара и заједнички кућни савет.

(2) Заједнички скуп станара и заједнички кућни савет могу се образовати и за једну већу и једну или више мањих стамбених зграда под друштвеним управљањем које се налазе у суседству те веће зграде.

(3) Заједнички скуп станара и заједнички кућни савет за више стамбених зграда, по одредбама ст. 1. и 2. овог члана, образује се ако већина станара сваке од зграда то захтева.

(4) Заједнички скуп станара и заједнички кућни савет могу се образовати и без захтева из става 3. овог члана, али по претходно прибављеном мишљењу станара сваке од зграда.

(5) Решење о образовању заједничког скупа станара и заједничког кућног савета по одредбама овог члана, доноси савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове.

Члан 69.

(1) Стамбене зграде за које је образован заједнички скуп станара и заједнички кућни савет сачињавају једно правно лице.

(2) Ако се образује заједнички скуп станара и заједнички кућни савет, фонд сваке од зграда остаје одвојен.

Члан 70.

(1) Управљајући стамбеном зградом кућни савет врши нарочито ове послове:

1) стара се о текућем одржавању зграде у целини и заједничких просторија, као и о томе да се поједини станови одржавају у исправном стању;

2) одлучује о оправкама и преправкама зграде, у оквиру годишњег плана;

3) стара се о рационалном коришћењу и уређивању грађевинске парцеле на којој је зграда подигнута;

4) одлучује о употреби средстава фондова зграде;

5) утврђује годишњи предрачун прихода и расхода и годишњи завршни рачун зграде, и подноси их на одобрење скупу станара;

6) стара се о уредном наплаћивању и расподели станарине, сагласно одредбама овог закона и других прописа;

7) одлучује о истицању објава, огласа, натписа и реклама на згради, у оквиру важећих прописа;

8) закључује уговоре о коришћењу станова;

9) даје отказе уговора о коришћењу станова;

10) закључује уговоре са сервисима о извршавању појединих својих послова;

11) закључује и отказује уговор о раду са настојником и управитељем зграде, и врши надзор над њиховим радом.

(2) Кућни савет врши и друге послове одређене овим законом и другим прописима, у вези са управљањем и одржавањем зграде.

Члан 71.

(1) Кућни савет може радове у циљу извршавања својих закључака поверавати сервисима на основу уговора, као и управитељу зграде.

(2) Уговором из става 1. овог члана може се нарочито предвидети да сервиси врше:

1) административне, финансијске, техничке и друге стручне послове за рачун кућних савета;

2) технички надзор над занатским и другим услужним радовима који се изводе за рачун кућних савета;

3) правне радње за кућне савете.

(3) У погледу вршења правних радњи од стране сервиса, за кућне савете важе одредбе Закона о адвокатури које се односе на службу правне помоћи грађанима.

(4) Закључке кућног савета о пословима који улазе у делокруг настојника зграде извршава настојник зграде, али кућни савет може извршавање појединих од тих послова поверити и другом лицу.

Члан 72.

(1) Надзор у погледу законитости рада кућних савета врши стамбени орган општинског народног одбора

(2) У ту сврху стамбени орган општинског народног одбора може образовати посебну инспекцију за вршење надзора над законитошћу рада кућних савета.

(3) Стамбени орган општинског народног одбора може обуставити извршење закључка кућног савета који је у супротности са важећим прописима.

(4) Против закључка стамбеног органа општинског народног одбора којим се обуставља извршење закључка кућног савета, кућни савет може изјавити жалбу стамбеном органу средског народног одбора у року од 15 дана од дана доставе закључка стамбеног органа општинског народног одбора.

(5) Ако стамбени орган средског народног одбора у року од 30 дана од дана подношења жалбе не потврди закључак стамбеног органа општинског народног одбора, кућни савет може спровести закључак чије је извршење обустављено.

Члан 73.

Надлежни орган управе општинског народног одбора посебно врши надзор над расподелом станарина и над финансијским пословањем кућних савета.

Члан 74.

(1) Кућни савет састоји се од 3 до 7 чланова.

(2) Скуп станара може закључити да кућни савет има и више од 7 чланова.

Члан 75.

(1) За чланове кућног савета могу бити бирали само пунолетни станари.

(2) Из једног стана може бити биран у кућни савет само један станар

(3) За члана кућног савета може бити биран и страни држављанин који је у радном односу са неким југословенским правним лицем или држављанином или који има дозволу за вршење самосталне делатности.

Члан 76.

(1) Ако одржавању стамбене зграде под друштвеним управљањем или њених посебних делова доприноси државни орган, установа или привредна организација, тај државни орган, установа или привредна организација може одредити у кућни савет свог представника, који има права и дужности члана кућног савета.

(2) Одредбе става 1. овог члана примењују се и на онога који је као инвеститор изградио или по другом основу стекао зграду и ако он не доприноси њеном одржавању.

(3) Онај ко је дао средства за одржавање зграде или за друге сврхе у вези са зградом, може тражити да му се та средства врате, односно може тражити да савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове обустави извршавање закључка кућног савета, ако је кућни савет располагао тим средствима противно њиховој намени.

(4) Против решења донетог по ставу 3. овог члана, не може се изјавити жалба нити се може водити управни спор.

Члан 77.

(1) Мандат чланова кућног савета траје једну годину.

(2) Избор чланова кућног савета врши се почетком сваке године.

(3) На упражњено место члана кућног савета у току године бира се нов члан.

Члан 78.

Чланови кућног савета одговарају стамбеној згради као правном лицу за штету коју су јој у вршењу дужности члана кућног савета нанели намерно или услед крајње непажње.

Члан 79.

(1) Кућни савет је дужан пре истека календарске године скупу станара поднети предлог предрачуна прихода и расхода стамбене зграде за идущу годину.

(2) Кућни савет може сазвати скуп станара ради претходног саветовања по свим важнијим питањима у вези са стамбеном зградом.

Члан 80.

(1) На почетку нове календарске године кућни савет подноси скупу станара општи извештај о свом пословању у протеклој години.

(2) Кућни савет је дужан завршити рачун, који је одобрио скуп станара, доставити стамбеном органу општинског народног одбора.

Члан 81.

(1) Финансијско пословање у вези са стамбеном зградом врши кућни савет преко банке.

(2) Савезни Државни секретаријат за послове финансија донеће, на предлог Народне банке, ближе прописе о финансијском пословању стамбених зграда под друштвеним управљањем.

Члан 82.

Кућни савет је дужан водити записник о закључцима донетим на својим седницама.

Члан 83.

(1) Чланови кућног савета бирају из своје средине председника кућног савета и његовог заменика.

(2) Председник кућног савета представља кућни савет.

(3) Заменик председника кућног савета замењује председника у случају његове одсутности или спречености.

(4) Председник кућног савета, као и његов заменик, може овластити друго лице да га заступа у појединим правним односима.

Члан 84.

(1) Кућни савет дужан је без одлагања писмено обавестити стамбени орган општинског народног одбора о извршеном избору председника кућног савета, уз назначење његовог имена и имена његовог заменика.

(2) Стамбени орган општинског народног одбора води посебан уписник председника кућних савета и њихових заменика.

Члан 85.

(1) Кућни савет у великој стамбеној згради може поставити управитеља зграде који ће вршити своје дужности уз одређену награду, ако је то по-

требно и ако то дозвољавају редовни приходи зграде.

(2) Управитељ зграде стара се о одржавању зграде, о уредном наплаћивању станарине и закупнине и о њиховој расподели, и врши надзор над радом настојника зграде.

(3) Управитељ зграде може бити и лице које није станар те зграде.

Члан 86.

(1) Општински народни одбор, на седницама оба већа, одредиће послове настојника зграде, његова права и дужности, као и које зграде морају имати настојника.

(2) Прописом народне републике могу се прописати опште одредбе о настојницима зграда.

Члан 87.

(1) У свакој згради мора постојати списак носилаца станарског права.

(2) Списак носилаца станарског права мора се налазити код настојника зграде, а ако настојника зграде нема, списак се мора истаћи у згради на видном месту.

(3) Списак мора садржати, поред рођеног и породичног имена носилаца станарског права, и означавање чланова кућног савета, као и рођено и породично име настојника зграде, и не сме садржавати никакве друге податке.

(4) Разгледање списка носилаца станарског права дозвољено је свакоме.

Члан 88.

(1) Кад кућни савет није изабран или не врши своје задатке, нужне послове у његово име врши на терет стамбене зграде један од станара кога одреди стамбени орган општинског народног одбора, док се кућни савет не изабере односно док не почне да врши своје задатке.

(2) Ако у случају из става 1. овог члана међу станарима нема погодних лица коме би се могло поверити привремено вршење нужних послова у име кућног савета, стамбени орган општинског народног одбора може за вршење тих послова одредити и лице које није станар те зграде.

(3) Против решења стамбеног органа општинског народног одбора донетог по ст. 1. и 2. овог члана може сваки станар изјавити жалбу стамбеном органу среског народног одбора у року од 15 дана од дана доставе решења.

(4) Решење донето по жалби коначно је и против њега се не може водити управни спор.

Члан 89.

Прописом народне републике могу се донети ближе одредбе о избору и раду кућних савета.

Глава II

ТЕКУЋЕ ОДРЖАВАЊЕ, ОПРАВКЕ, ПРЕПРАВКЕ И ДОГРАДЊА

Члан 90.

(1) Стамбена зграда сноси трошкове текућег одржавања зграде и заједничких просторија, као и оне трошкове текућег одржавања појединих станова који не падају на терет носилаца станарског права.

(2) Трошковима текућег одржавања стана сматрају се трошкови ситних оправки и чишћења, који настају услед редовног коришћења стана.

(3) Општински народни одбор, на седницама оба већа, прописује који трошкови текућег одржавања станова не падају на терет носилаца станарског права, него се подмирују из фонда зграде.

(4) Прописом народне републике могу се одредити мерила којих ће се општински народни одбори

придржавати при доношењу прописа из става 3. овог члана.

Члан 91.

(1) Стамбена зграда сноси трошкове оправки зграде и заједничких просторија, као и трошкове оправки појединих станова, осим трошкова оних оправки које сноси носилац станарског права (члан 44).

(2) О оправкама одлучује кућни савет, а ако се ради о већим оправкама, кућни савет о томе одлучује пошто претходно затражи мишљење скупа станара.

(3) Кад је средства за одржавање и оправки дао државни орган или правно лице, за располагање тим средствима потребна је и његова сагласност.

(4) Радови у вези са одржавањем зграде и оправкама зграде врше се редом, према њиховој хитности, а у границама расположивих средстава фонда зграде.

Члан 92.

(1) Трошкове преправке и доградње сноси стамбена зграда.

(2) Трошкови замене и увођења нових уређаја, који премашују уобичајени стандард, не могу пасти на терет фонда зграде.

(3) Прописом општинског народног одбора, донетим на седницама оба већа, може се прописати шта се сматра уобичајеним стандардом у смислу става 2. овог члана.

Члан 93.

(1) Кућни савет дужан је закључак о преправци и доградњи истаћи у згради на видном месту.

(2) Носилац станарског права може у року од 15 дана од дана истицања закључка захтевати да савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове одлучи о преправци и доградњи.

(3) Носилац станарског права који се на скупу станара или на седници кућног савета изјаснио за преправку и доградњу не може поднети захтев по ставу 2. овог члана у погледу закључка кућног савета о тој преправци и доградњи.

(4) Против решења донетог по ставу 2. овог члана, може се изјавити жалба савету среског народног одбора надлежном за стамбене послове.

(5) Решење савета среског народног одбора надлежног за стамбене послове донето по ставу 4. овог члана, коначно је и против њега не може се водити управни спор.

Члан 94.

(1) За подмирење трошкова доградње кућни савет у име стамбене зграде може закључити инвестициони зајам.

(2) Износ зајма исплаћивање се непосредно извођачу радова на доградњи.

(3) Отплаћивање инвестиционог зајма врши се из средстава посебног фонда који се образује за отплаћивање тог зајма.

(4) Средства тог фонда образују се из доприноса који корисници дограђених просторија плаћају на основу уговора или посебних прописа.

Члан 95.

(1) Кућни савет може у име стамбене зграде закључити зајам ради подмирења трошкова оправки и преправки зграде.

(2) Износ зајма исплаћивање се непосредно извођачу радова ради којих је зајам закључен.

(3) Отплаћивање зајма врши се из средстава одговарајућег фонда.

Члан 96.

(1) Ближе прописе о текућем одржавању и оправкама доноси општински народни одбор, на седницама оба већа.

(2) Тим прописима, поред осталог, одредиће се у којим се временским размацима поједине врсте радова текућег одржавања могу односно морају изводити.

Члан 97.

(1) Ближа правила о текућем одржавању и оправкама стамбене зграде може донети и државни орган или правно лице које је као инвеститор изградило или по другом основу стекло зграду.

(2) Ова правила одобрава савет општинског народног одбора надлежан за стамбене послове.

(3) У оквиру тих правила државни орган или правно лице из става 1. овог члана има право вршити технички надзор над одржавањем зграде.

Члан 98.

(1) Државни орган или правно лице које је као инвеститор изградило или по другом основу стекло једну или више стамбених зграда може оснивати сервисне радионице за текуће одржавање и оправке тих зграда.

(2) Државни орган и правно лице могу сервисне радионице из става 1. овог члана оснивати без обзира на свој делокруг односно на своју привредну делатност.

ДЕО ЧЕТВРТИ

УПРАВЉАЊЕ ПОРОДИЧНИМ СТАМБЕНИМ ЗГРАДАМА У ГРАЂАНСКОЈ СВОЈИНИ

Члан 99.

(1) Сопственик породичне стамбене зграде управља зградом без обзира да ли у њој и станује.

(2) Кад се зграда из става 1. овог члана налази у сувласништву двојице или већег броја сопственика, они таквом зградом управљају заједнички.

Члан 100.

(1) Трошкове управљања и одржавања породичне стамбене зграде у грађанској својини сноси сопственик зграде, осим оних трошкова управљања и одржавања који по одредбама овог закона падају на терет носиоца станарског права.

(2) Ако сопственик зграде не подмири трошкове управљања или не изврши радове потребне за одржавање који падају на његов терет, те трошкове може подмирити односно радове извршити носилац станарског права.

(3) У овом случају носилац станарског права је овлашћен трошкове из става 2. овог члана одбити од станарине.

Члан 101.

(1) Сопственик породичне стамбене зграде и носилац станарског права могу уговорити да носилац станарског права сноси све трошкове управљања, одржавања и средњих оправки зграде.

(2) Уговор из става 1. овог члана закључује се у писменом облику.

(3) Ако овај уговор није закључен у писменом облику, нема правно дејство.

Члан 102.

(1) Сопственик породичне стамбене зграде дужан је трошкове управљања и одржавања зграде који падају на његов терет подмиривати из износа станарине који наплати од носилаца станарског права.

(2) Ако станарина није довољна за подмиривање трошкова управљања и одржавања који падају на терет сопственика, сопственик може ради подмиривања тих трошкова закључити уговор о зајму са банком.

(3) Сопственик је уговор о зајму дужан закључити кад то захтева стамбени орган општинског народног одбора.

(4) У случају из става 3. овог члана стамбени орган општинског народног одбора дужан је сопственику обезбедити одобрење зајма од стране банке.

(5) Ако сопственик неће да закључи зајам који му је одобрен по одредби става 4. овог члана, зајам ће у његово име закључити стамбени орган општинског народног одбора.

(6) Отплаћивање зајма врши се из станарине и других прихода зграде, као и из продајне цене саме зграде.

Члан 103.

(1) Општински народни одбор, на седницама оба већа, може прописати да су сопственици породичних стамбених зграда дужни уплаћивати одређени процент од станарине на посебан текући рачун код комуналне банке у сврху обезбеђења исплате трошкова управљања и одржавања зграде који падају на терет сопственика, као и у сврху отплаћивања зајма закљученог по одредбама члана 102. овог закона.

(2) Процент из става 1. овог члана не може прећи 50% од износа станарине.

(3) Сопственик породичне стамбене зграде дужан је уплаћивати одређени процент од станарине по ставу 1. овог члана све док на текућем рачуну не постоји износ који одговара износу двогодишње станарине.

Члан 104.

Кад у породичној стамбеној згради станују сопственици, они не плаћају никакве износе за коришћење стана, али су дужни придржавати се прописа о текућем одржавању и оправкама стамбених зграда које је донео општински народни одбор (члан 96).

ДЕО ПЕТИ

СТАНАРИНА

Члан 105.

(1) За коришћење стана носилац станарског права плаћа станарину.

(2) Станарина се плаћа за све станове, без обзира да ли је зграда под друштвеним управљањем или није, ако посебним прописима није другачије одређено.

Члан 106.

(1) Општински народни одбор, на седницама оба већа, доноси прописе о станарини, сагласно одредбама овог закона.

(2) Висина станарине проистиче из вредности стамбене зграде односно стана, као и из њихове употребљивости, положаја и других својстава.

Члан 107.

(1) Станарина се одређује у износу којим се накнађују амортизација вредности стамбене зграде односно стана и трошкови управљања, одржавања и оправки зграде односно стана.

(2) Општински народни одбор, на седницама оба већа, прописује начин утврђивања дела станарине за амортизацију.

(3) Као време амортизације узима се рок од 100 година, ако одлуком општинског народног одбора није другачије одређено.

(4) Прописом из става 2. овог члана може се предвидети да се за зграде односно станове који не одговарају основном стандарду становања амортизација не врши или да се врши у смањеном обиму.

(5) Део станарине за управљање, одржавање и оправке зграде односно стана утврђује се у висини амортизације, ако општински народни одбор не одреди друкчије.

(6) Општински народни одбор може прописати да се део станарине за управљање, одржавање и оправке зграде утврђује у висини стварних трошкова.

Члан 108.

(1) Као основица за утврђивање амортизације узимају се трошкови изградње, или набавна цена зграде односно стана, или вредност утврђена валоризацијом за зграде односно станове изграђене до 31. децембра 1959. године.

(2) Под набавном ценом из става 1. овог члана подразумева се цена утврђена купопродајним уговором.

(3) Набавна цена се не може узети као основица за обрачунавање амортизације у станарини носиоца станарског права који је користио стан у време закључења купопродајног уговора.

Члан 109.

(1) Општински народни одбор, на седницама оба већа, може прописати да носиоци станарског права за станове у одређеним деловима града или другог насељеног места, плаћају повећану станарину с обзиром на зону у којој се зграда налази (зонска разлика).

(2) Зоне се одређују према удаљености стана од центра града или другог насељеног места, према саобраћајним и хигијенским условима појединих подручја града или другог насељеног места, као и према њиховој снабдевености комуналним објектима.

Члан 110.

(1) Висина станарине за поједини стан одређује се тако што се сви елементи вредности стана изражени у новчаном износу по 1 квадратном метру примењују на стамбену површину.

(2) Станарина се одређује у месечном износу.

(3) У стамбену површину урачунава се површина соба, предсобља, ходника у стану, кухиње, купатила, оставе и других затворених просторија стана.

(4) У стамбену површину не урачунава се површина подрума, тавана, шупе, перионице, отворених балкона и тераса, степеништа, кућних ходника и сл.

Члан 111.

(1) За башту, врт, парк, воћњак и виноград, које користе, носиоци станарског права плаћају посебну накнаду.

(2) Општински народни одбор, на седницама оба већа, доноси пропис о висини те накнаде према квалитету и уређености земљишта.

(3) Прописом из става 2. овог члана одредиће се део посебне накнаде коју плаћају носиоци станарског права у зградама у друштвеној својини, а који припада општинском фонду за стамбену изградњу.

Члан 112.

Општински народни одбор, на седницама оба већа, може прописати да лица која поједине просторије у свом стану користе за вршење пословне делатности, плаћају повећану станарину за цео стан.

Члан 113.

(1) Висину станарине за сваки поједини стан одређује решењем стамбени орган општинског народног одбора, а за станове у кругу војних касарни и аеродрома и у другим војним објектима — надлежна војна команда.

(2) Решењем из става 1. овог члана одређује се део станарине за амортизацију и део за управљање, одржавање и оправке зграде.

(3) У образложењу решења мора бити наведен начин на који је утврђен укупан износ станарине.

(4) Решење донето по ст. 1. до 3. овог члана доставља се носиоцу станарског права, кућном савету и сопственику породичне стамбене зграде односно даваоцу стана на коришћење.

Члан 114.

(1) Против решења о висини станарине из члана 113. овог закона не може се изјавити жалба нити се може водити управни спор.

(2) Лица из члана 113. став 4 овог закона могу у року од 30 дана од дана доставе решења о висини станарине поднети захтев да суд утврди станарину.

(3) По захтеву за утврђивање станарине решава у ванпарничном поступку срески суд на чијем се подручју налази стан.

(4) Против првостепеног решења среског суда може се изјавити жалба окружном суду у року од 15 дана од дана доставе решења.

(5) Правоснажно судско решење о висини станарине замењује решење које је донео стамбени орган општинског народног одбора.

(6) Захтев за утврђивање станарине не одлаже извршење решења о висини станарине.

Члан 115.

(1) У износ станарине коју за коришћење стана плаћају страна правна лица, страна дипломатска и конзуларна представништва, представништва страних листова, страних новинских агенција и страних привредних организација, као и страни држављани код њих запошљени, улазе, поред елемената одређених овим законом, и отплате инвестиција.

(2) Станарина из става 1. овог члана утврђује се уговором.

(3) Општински народни одбор, на седницама оба већа, прописује мерила за одређивање станарине за поједине врсте станова из става 1. овог члана, као и део повећане станарине у смислу ст. 1. и 2. овог члана који припада општинском фонду за стамбену изградњу.

Члан 116.

У свакој стамбеној згради под друштвеним управљањем образује се фонд зграде.

Члан 117.

(1) Фонд зграде служи за подмиривање трошкова управљања зградом, трошкова одржавања зграде и трошкова оправке зграде.

(2) Општински народни одбор може прописати да се из средстава фонда зграде у одређеном проценту образује обавезна резерва.

(3) У трошкове управљања зградом спадају трошкови опште режије, као и плате настојника зграде и управитеља зграде.

(4) У трошкове опште Режије улазе премије за осигурање зграде од пожара и других елементарних непогода, као и трошкови чишћења, коришћења заједничких просторија и уређаја у згради, одржавања заједничких просторија, изношења смећа, чишћења димњака, чишћења канализације и сл, ако одлуком општинског народног одбора, донетом на седницама оба већа, није предвиђено да неке од тих трошкова у целини или делимично носе носиоци станарског права.

(5) Трошковима одржавања зграде сматрају се трошкови потребни за текуће одржавање просторија и других делова и уређаја зграде, које заједнички користе сви или само неки носиоци станарског права, као и трошкови потребни за текуће одр-

жавање појединих станова које сноси стамбена зграда као правно лице.

(6) Као одржавање зграде и појединих станова сматрају се и мање оправке и други радови проузроковани редовном употребом.

(7) Прописом општинског народног одбора, донетим на седницама оба већа, ближе се одређује који се радови сматрају као радови за одржавање зграде.

(8) У трошкове оправке зграде спадају трошкови средњих и великих оправки.

Члан 118.

(1) Ако средства фонда зграде нису довољна за управљање, одржавање и оправке зграде, вишак трошкова подмирују носиоци станарског права сразмерно висини станарине коју плаћају.

(2) Вишак трошкова из става 1. овог члана који су дужни плаћати носиоци станарског права утврђује скуп станара зграде, на предлог кућног савета.

(3) Носилац станарског права који сматра да расподела позеђаних трошкова управљања, одржавања и оправки зграде није сразмерна, може тражити да стамбени орган општинског народног одбора донесе решење којим ће утврдити појединачне обавезе сваког носиоца станарског права.

Члан 119.

(1) Део станарине који чини амортизацију вредности стамбене зграде припада лицима која су зграду односно стан као инвеститори изградили или по другом основу стекли.

(2) Део станарине из става 1. овог члана за станове односно зграде изграђене из средстава предрачуна расхода Државног секретаријата за послове народне одбране припада том Секретаријату и уплаћује се на посебан рачун у његову корист.

(3) За зграде односно станове у друштвеној својини чија је изградња довршена пре 1. јануара 1956. године амортизација припада општинском фонду за стамбену изградњу.

(4) Ако се за зграде односно станове из става 3. овог члана врши отплаћивање зајма, инвеститору припада амортизација до висине анuitета за неотплаћени део зајма.

(5) Савезно извршно веће може прописати да се за зграде и делове зграда, који су постали друштвена својина на основу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта, део амортизације употреби за исплату накнаде ранијим сопственицима тих зграда односно делова зграда.

Члан 120.

(1) Општински народни одбор, на седницама оба већа, може донети пропис да се део закупнине од пословних просторија у стамбеној згради уплаћује непосредно у корист општинског фонда за стамбену изградњу.

(2) При доношењу прописа по ставу 1. овог члана општински народни одбор водиће рачуна о томе да део закупнине који се не уплаћује у општински фонд за стамбену изградњу одговара износу који би представљала станарина кад би се пословне просторије користиле као стамбене просторије, као и о томе да се обезбеде трошкови потребни за одржавање пословних просторија.

Д Е О Ш Е С Т И КОРИШЋЕЊЕ СТАНА

Глава I

УГОВОР О КОРИШЋЕЊУ СТАНА И УСЕЉЕЊУ У СТАН

Члан 121.

(1) Уговор о коришћењу стана закључује се између носиоца станарског права и кућног савета као

представника стамбене зграде, односно између носиоца станарског права и сопственика породичне стамбене зграде односно сопственика стана као посебног дела зграде.

(2) Уговор о коришћењу стана може се закључити само на основу решења даваоца стана на коришћење којим се стан даје на коришћење, ако је овим законом доношење таквог решења прописано.

Члан 122.

(1) Уговор о коришћењу стана треба да садржи нарочито:

1) назначење стамбене зграде под друштвеним управљањем, односно име сопственика породичне стамбене зграде или име сопственика стана, име и занимање носиоца станарског права, као и име и занимање корисника стана који ће заједно са њим користити стан;

2) улицу и број зграде у којој се стан налази, као и назначење стана према његовом положају у згради и броју стамбених просторија;

3) назначење решења о давању стана на коришћење на основу кога је уговор закључен, ако је овим законом доношење таквог решења прописано;

4) износ станарине и време у које се станарина има плаћати;

5) одредбе о коришћењу заједничких просторија и уређаја у згради;

6) износ и начин плаћања накнаде за коришћење заједничких уређаја, ако се та накнада плаћа поред станарине;

7) место и датум закључења уговора, као и потписе лица која закључују уговор.

(2) Уговор о коришћењу стана не може се закључити на одређено време.

Члан 123.

(1) Ако уговор о коришћењу стана није закључен, из разлога који стоје на страни кућног савета односно сопственика породичне стамбене зграде или сопственика стана, у року од 30 дана од дана кад му је достављено решење о давању стана на коришћење, стамбени орган општинског народног одбора, на захтев лица коме је стан дат на коришћење, донеће решење које замењује уговор о коришћењу стана.

(2) То решење треба да садржи податке наведене у члану 122. овог закона.

(3) Решење донето по ставу 1. овог члана замењује уговор о коришћењу стана док се тај уговор не закључи по одредбама овог закона.

(4) Против решења донетог по ставу 1. овог члана може се изјавити жалба стамбеном органу среског народног одбора у року од 15 дана од дана доставе решења.

(5) Против решења стамбеног органа среског народног одбора донетог по ставу 4. овог члана, не може се водити управни спор.

Члан 124.

(1) Уговор о коришћењу стана закључује се у писменом облику.

(2) Уговор о коришћењу стана који није закључен у писменом облику, нема правно дејство.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана важе и за измене уговора о коришћењу стана.

Члан 125.

По закључењу уговора о коришћењу стана председник или одређени члан кућног савета односно сопственик породичне стамбене зграде или сопственик стана дужан је предати стан носиоцу станарског права на коришћење.

Члан 126.

(1) Приликом предаје стана носиоцу станарског права саставља се посебан записник, у који се уносе подаци о стању у коме се стан и уређаји у стану налазе у часу предаје, као и неисправности које су у том тренутку утврђене.

(2) Овај записник потписују уговорне стране и настојник зграде.

(3) Ако се стање стамбених просторија и неисправности које у њима постоје не утврде записником приликом предаје, претпоставља се да је стан предат у исправном стању.

Члан 127.

(1) Ако се носилац станарског права без оправданог разлога не усели у стан у року од 30 дана од дана закључења уговора, он губи право на коришћење стана.

(2) У рок из става 1. овог члана не рачуна се време које је носиоцу станарског права потребно за припремање стана за усељење.

Члан 128.

(1) Носилац станарског права може се уселити у стан тек по закључењу уговора о коришћењу стана.

(2) Лице коме је дат на коришћење стан у новој згради под друштвеним управљањем, а за коју није још образован кућни савет, може се уселити у тај стан на основу решења даваоца тог стана на коришћење.

(3) Сопственику породичне стамбене зграде није потребно решење о усељењу у празан стан у његовој згради.

(4) Решење о усељењу није потребно ни сопственику стана, кад се он усељава у свој празан стан.

Члан 129.

(1) Ако се неко лице усели у стан противно одредбама члана 128. овог закона, свако заинтересовано лице може у року од 15 дана од дана бесправног усељења предложити стамбеном органу општинског народног одбора да донесе решење о испражњењу стана.

(2) Против решења донетог по ставу 1. овог члана, може се у року од 3 дана од дана доставе решења изјавити жалба стамбеном органу среског народног одбора.

(3) Жалба изјављена стамбеном органу среског народног одбора задржава извршење решења о испражњењу стана.

(4) Приликом принудног извршења решења из става 3. овог члана лицу које се исељава не мора се обезбедити ни нужни смештај.

(5) Давалац стана на коришћење може, ако је покренут управни спор против другостепеног решења којим је потврђено решење о испражњењу стана, дати тај стан на коришћење другом лицу, с тим да право коришћења тог лица престаје и да је оно дужно иселити се ако другостепено решење у управном спору буде укинута.

(6) Одредбама ст. 1. и 2. овог члана не дира се у право даваоца стана на коришћење да захтева испражњење стана тужбом среском суду.

Глава II

ОТКАЗ УГОВОРА О КОРИШЋЕЊУ СТАНА

Члан 130.

(1) Отказ уговора о коришћењу стана може дати носиоцу станарског права у име стамбене зграде кућни савет, сопственик породичне стамбене зграде

или сопственик стана односно организација или орган који управља пословном зградом у којој се тај стан налази, само:

1) ако носилац станарског права или други станар користи стан за сврху противну уговору или на начин којим се стану, заједничким просторијама или уређајима њиховом кривицом наноси штета;

2) ако носилац станарског права или други станар користи стан на начин којим другог станара омета у мирном коришћењу стана;

3) ако носилац станарског права заостане са плаћањем станарине за време од три узастопна месеца или дуже у било ком времену коришћења стана;

4) ако носилац станарског права не плати накнаду за коришћење заједничких уређаја, која се плаћа одвојено од станарине у року од три месеца од дана доспелости;

5) ако носилац станарског права не подмири трошкове управљања и одржавања или не изврши радове потребне за одржавање који падају на његов терет;

6) ако носилац станарског права не плати износ ради покривања вишка трошкова управљања, одржавања и оправки зграде, одређен на основу члана 118. овог закона, у року од три месеца од дана доспећа одређеног тим решењем.

(2) У случајевима из става 1. овог члана носиоцу станарског права обезбедиће се нужни смештај.

Члан 131.

(1) Отказ уговора о коришћењу стана из разлога наведених у тач. 1. и 2. става 1. члана 130. овог закона може се дати само ако носилац станарског права или други станар настави да користи стан за сврху противну уговору, или на начин којим се стану наноси знатнија штета, или којим се други станар омета у мирном коришћењу, и после писмене опомене коју му је упutio препорученим писмом кућни савет односно сопственик породичне стамбене зграде или сопственик стана.

(2) Упућивање писмене опомене из става 1. овог члана није потребно ако је одлуком суда или решењем управног органа правоснажно утврђена одговорност носиоца станарског права или другог станара за радње због којих се отказ даје.

(3) Ако се о околностима наведеним у тач. 3. до 6. става 1. члана 130. овог закона води спор, отказ уговора о коришћењу стана из разлога наведених у тим тачкама не може се дати пре него што се правоснажном одлуком утврди да је носилац станарског права дужан те износе да плати.

Члан 132.

(1) Отказ уговора о коришћењу стана може се дати носиоцу станарског права и кад он и чланови његовог породичног домаћинства који су заједно са њим становали престану да користе стан непрекидно дуже од 6 месеци, а за то време су боравили у земљи.

(2) Отказ уговора по ставу 1. овог члана не може се дати ако су носилац станарског права и чланови његовог породичног домаћинства престали користити стан из разлога што користе други стан по одредбама чл. 25. и 26. овог закона, или што су позвани на службу у Југословенској народној армији, или што се налазе на лечењу, или што су привремено отишли у друго место у земљи из разлога наведених у члану 137. овог закона.

(3) Отказ уговора о коришћењу стана може се дати носиоцу станарског права и кад он и чланови његовог породичног домаћинства који су заједно с њим становали престану користити стан непрекидно дуже од једне године, а за то време су боравили у иностранству.

(4) Отказ уговора из става 3. овог члана може се дати само ако се носилац станарског права стално запосли у иностранству или ако добива издржавање од лица ван земље.

(5) Сматраће се да носилац станарског права добија издржавање од лица ван земље, ако му средства за живот не шаље ниједно лице нити орган, установа или организација из Југославије.

(6) Отказ уговора о коришћењу стана по ставу 3. овог члана не може се дати носиоцу станарског права који борави у иностранству из разлога наведених у члану 137 овог закона.

Члан 133.

(1) Носиоцу станарског права не може се отказати стан зато што није платио станарину или накнаду за коришћење заједничких уређаја за време док је био привремено незапошљен, или из сличних оправданих разлога, ако је за то време платио станарину и накнаду сразмерно износу материјалног обезбеђења које је за то време примио.

(2) Као привремено незапошљено сматра се лице које услед привремене незапошљености прима материјално обезбеђење од органа службе за запошљавање радника.

(3) Неплаћени део станарине и накнаде за коришћење заједничких уређаја носилац станарског права дужан је кад се запосли измирити најдоцније у року трипут дужем од времена за које је био привремено незапошљен.

Члан 134.

(1) Ако је носиоцу станарског права стан дат на коришћење с обзиром на његов радни однос с даваоцем стана на коришћење, може му се дати отказ уговора о коришћењу стана и кад носиоцу станарског права престане радни однос на основу његовог отказа, или због самовољног напуштања посла, или због дисциплинске одлуке односно пресуде, или због осуде за кривично дело на казну која по сили закона повлачи престанак радног односа.

(2) У случају из става 1. овог члана давалац стана на коришћење може отказати уговор о коришћењу стана најдоцније на три месеца после престанка радног односа носиоца станарског права.

(3) У случају из става 1. овог члана носиоцу станарског права обезбедиће се приликом исељења нужни смештај.

(4) Одредба става 1. овог члана не примењује се ако је носилац станарског права дуже од 10 година или краће уговорено време користио стан или станове дате му на коришћење с обзиром на његов радни однос с даваоцем стана на коришћење.

(5) Ако је радни однос престао смрћу носиоца станарског права, уговор о коришћењу стана закључен с обзиром на тај радни однос не може давалац стана на коришћење отказати члану породичног домаћинства на кога је прешло станарско право.

(6) Изузетно, давалац стана на коришћење може у случају из става 5. овог члана отказати уговор о коришћењу стана члану породичног домаћинства на кога је прешло станарско право, само ради давања тог стана на коришћење другом лицу које је у радном односу с даваоцем стана на коришћење, и то само из разлога што је тај стан због близине радном месту тог лица подесан за његово становање.

(7) Пресуда о усвајању отказа уговора о коришћењу стана датог по ставу 5. овог члана не може се донети пре него што се утврди да је давалац стана на коришћење обезбедио члановима породичног домаћинства умрлог носиоца станарског права други одговарајући стан у истом месту и положио износ потребан за трошкове пресељења.

(8) Уговор о коришћењу стана закључен с обзиром на радни однос носиоца станарског права с даваоцем стана на коришћење не може се отказати носиоцу станарског права из разлога што је тај радни однос престао услед његовог пензионисања.

Члан 135.

(1) Ако је коришћење стана везано за вршење одређене службене функције (члан 53), отказ уговора о коришћењу стана може се дати и кад носиоцу станарског права престане та функција из ма ког разлога.

(2) У случајевима из става 1 овог члана носиоцу станарског права односно члановима његовог породичног домаћинства обезбедиће се, приликом исељења, нужни смештај.

(3) Ако је отказ уговора о коришћењу стана дат због пензионисања или смрти носиоца станарског права, принудно исељење може се извршити тек пошто тражилац извршења обезбеди носиоцу станарског права односно члановима његовог породичног домаћинства стан који задовољава најнужније услове становања.

Члан 136.

(1) Отказ уговора о коришћењу стана по одредбама чл. 134. и 135. овог закона даје давалац стана на коришћење.

(2) Ако је давалац стана на коришћење државни орган или установа која нема својство правног лица, отказ даје тај орган односно установа у име политичког територијалне јединице.

Члан 137.

(1) Лица која су у радном односу са домаћим привредним организацијама, државним органима, установама или друштвеним организацијама, и у том својству одлазе на рад или службу у иностранство, лица која одлазе у иностранство на рад као стручњаци уз сагласност надлежног државног органа, као и лица која одлазе у иностранство ради школовања, специјализације, давања уметничких приредби, приређивања изложби, лечења и т. сл., задржавају своје станарско право за време те одсутности.

(2) Одредба става 1. овог члана примењује се и кад та лица у исту сврху одлазе привремено у друго место у земљи.

(3) У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана носилац станарског права може цео стан или део стана дати на коришћење другом лицу као подстанару, али само ако је претходно понудио даваоцу стана на коришћење да он одреди подстанара, па давалац стана на коришћење није то урадио.

Члан 138.

(1) Лице које ступа у радни однос може при склапању уговора о раду дати писмену изјаву да ће се иселити из стана који му се даје на коришћење, чим му из ма ког разлога престане радни однос поводом чијег заснивања му је стан дат на коришћење.

(2) Изјава дата по ставу 1. овог члана престаје важити ако је њен давалац као носилац станарског права користио стан или станове 10 година или краће уговорено време (члан 134. став 4).

(3) Отказ уговора о коришћењу стана на основу изјаве дате по ставу 1. овог члана може дати давалац стана на коришћење најкасније на три месеца после престанка радног односа носиоца станарског права.

(4) Лицу коме је отказан уговор о коришћењу стана на основу изјаве дате по ставу 1. овог члана, обезбедиће давалац стана на коришћење, приликом исељења, нужни смештај.

Члан 139.

(1) Отказ уговора о коришћењу стана даје се носиоцу станарског права тужбом, која се подноси преском суду.

(2) Спорови по тужби за отказ уговора о коришћењу стана сматрају се хитним.

Члан 140.

(1) Пресуда којом се усваја отказ уговора о коришћењу стана не може се принудно извршити док не протекне рок који суд одреди за добровољно извршење пресуде, а који не може бити краћи од 15 ни дужи од 30 дана од дана доставе пресуде носиоцу станарског права.

(2) Пресуда којом се носиоцу станарског права налаже исељење не може се принудно извршити пре него што му се обезбеди одговарајући стан, ако по одредбама овог закона има право на такав стан.

(3) Кад је одредбама овог закона предвиђено да ће се носиоцу станарског права који се исељава обезбедити нужни смештај, нужни смештај обезбеђује приликом принудног извршења отказивалац стана, а ако он то не може учинити, нужни смештај дужан је обезбедити стамбени орган општинског народног одбора.

Члан 141.

(1) Уговор о коришћењу стана престаје ако се зграда у којој је стан мора рушити на основу решења надлежног органа, или се на основу таквог решења има извршити исељење из стана зато што стан не одговара хигијенским условима.

(2) У случајевима из става 1. овог члана не даје се носиоцу станарског права отказ уговора о коришћењу стана, а исељење корисника стана врши се на основу решења стамбеног органа општинског народног одбора.

(3) Ако посебним законом није друкчије одређено, исељење корисника стана из разлога наведених у ставу 1. овог члана може се извршити тек пошто му се обезбеди други стан, који битно не погоршава његове услове становања.

Члан 142.

(1) Носилац станарског права може уговор о коришћењу стана отказати увек, не наводећи разлог за отказ уговора.

(2) Носилац станарског права отказује уговор писмено, вансудским путем.

(3) Отказ се подноси кућном савету односно сопственику породичне стамбене зграде или сопственику стана.

(4) Кућни савет обавестиће о отказу без одлагања даваоца стана на коришћење.

Члан 143.

(1) Да би отказ носиоца станарског права био пуноважан, између дана подношења отказа и дана за који је отказ учињен мора протећи време одређено уговором (отказни рок).

(2) Ако уговором није одређен отказни рок, он износи 30 дана.

Члан 144.

(1) Носилац станарског права може повући свој отказ уговора о коришћењу стана све док давалац стана на коришћење не донесе решење којим се тај стан даје на коришћење другом лицу.

(2) Носилац станарског права одговоран је за штету коју је другом нанео повлачењем отказа.

Члан 145.

(1) Обавеза носиоца станарског права да се из стана исели односи се и на остале станаре тога стана, ако овим законом није друкчије одређено.

(2) Ако је носиоцу станарског права због заснивања трајног радног односа или због премештаја дат на коришћење стан у другом месту, чланови његове уже породице или његови родитељи који су једну годину пре његовог исељења живели с њим у заједничком домаћинству, задржавају станарско право на ранијем стану.

(3) Ако у случају из става 2. овог члана стан услед исељења носиоца станарског права остаје нерационално искоришћен, давалац стана на коришћење може захтевати принудно исељење чланова његове уже породице односно родитеља, ако им обезбеди одговарајући стан који у погледу величине задовољава њихове потребе.

Члан 146.

Против другостепене пресуде у парници поводом отказа уговора о коришћењу стана може се изјавити ревизија, без обзира на вредност спора, а под условима предвиђеним за ревизију у другим парницама.

Члан 147.

(1) Као одговарајући стан сматра се стан који, узимајући у обзир све услове становања, а нарочито величину, удобност и место на коме се стан налази, битно не погоршава услове становања носиоца станарског права који би се у тај стан имао уселити.

(2) Као нужни смештај сматра се просторија која обезбеђује станаре од елементарних непогода и њихово покућство од оштећења.

Глава III

ПОДСТАНАРСКИ ОДНОСИ

Члан 148.

(1) Подстанарски однос заснива се уговором између носиоца станарског права и подстанара.

(2) Уговор се може закључити на неодређено време или на одређено време.

Члан 149.

(1) Ако се уговором о подстанарском односу заснивају права и дужности којима се мењају одредбе ове главе које се могу изменити вољом странака, такав уговор се мора закључити у писменом облику.

(2) Уговор из става 1. овог члана који није закључен у писменом облику, нема правно дејство.

Члан 150.

(1) Подстанар има право стамбене просторије одређене уговором о подстанарском односу користити у границама и на начин који су предвиђени тим уговором.

(2) Подстанар има право да бира органе друштвеног управљања зграде, као и право да буде биран у те органе.

(3) Подстанар не може дати другоме на коришћење ни у целини ни делимично стамбене просторије које користи на основу уговора о подстанарском односу, ако тим уговором није друкчије одређено.

Члан 151.

Општински народни одбор, на седницама оба већа, доноси пропис о висини накнаде коју подстанар плаћа носиоцу станарског права за стамбени простор који користи као подстанар.

Члан 152.

(1) Поред накнаде за стамбени простор, подстанар плаћа носиоцу станарског права, ако је то уговором одређено, и посебну накнаду за утрошак електричне енергије и воде и за услуге које корисник стана чини подстанару, као и за коришћење намештаја — ако намештај користи.

(2) Општински народни одбор, на седницама оба већа, доноси пропис о највишим износима накнаде за услуге и за коришћење намештаја које подстанар плаћа по одредби става 1. овог члана.

Члан 153.

(1) Носилац станарског права може се у виду занимања бавити давањем стамбених просторија на коришћење подстанарима само на основу дозволе стамбеног органа општинског народног одбора.

(2) Пре доношења решења којим даје или ускраћује дозволу из става 1. овог члана, стамбени орган општинског народног одбора затражиће мишљење кућног савета.

(3) Бављење у виду занимања давањем стамбених просторија на коришћење подстанарима постоји кад носилац станарског права даје стамбене просторије на коришћење већем броју подстанара.

(4) Носилац станарског права који се у виду занимања бави давањем стамбених просторија на коришћење подстанарима, плаћа повишену станарину.

(5) Општински народни одбор, на седницама оба већа, доноси пропис о томе под којим се условима давање стамбених просторија на коришћење подстанарима сматра занимањем, колико се подстанара највише може држати према стамбеном простору, као и тарифу повишене станарине из става 4. овог члана.

Члан 154.

Одредбе овог закона о обавезама носиоца станарског права односе се и на обавезе подстанара према носиоцу станарског права.

Члан 155.

Носилац станарског права дужан је одржавати стамбене просторије које користи подстанар, у стању које обезбеђује њихову редовну употребу.

Члан 156.

(1) Уговор о подстанарском односу закључен на неодређено време, престаје на основу отказа.

(2) Уговор из става 1. овог члана може свака уговорна страна отказати не наводећи разлог отказа.

Члан 157.

(1) Да би отказ уговора о подстанарском односу био пуноважан, мора се саопштити другој страни у року одређеном уговором или овим законом (отказни рок).

(2) Отказни рок рачуна се од дана саопштења отказа до дана који је у отказу означен као дан престанка уговора.

(3) У отказу се као дан престанка уговора може означити само последњи дан у месецу.

Члан 158.

(1) Отказни рок за уговор о подстанарском односу закључен на неодређено време износи месец дана, ако уговором није предвиђен дужи отказни рок.

(2) Општински народни одбор, на седницама оба већа, може донети пропис о дужини отказног рока за уговоре о подстанарском односу закључене на неодређено време, с тим да тај рок може износити највише три месеца.

Члан 159.

(1) Уговор о подстанарском односу закључен на одређено време, престаје истеком тог времена.

(2) Уговор о подстанарском односу закључен на одређено време сматра се прећутно обновљеним на неодређено време, ако подстанар и после времена

на које је уговор био закључен настави коришћење стамбене просторије, а носилац станарског права се томе не противи.

Члан 160.

(1) Уговор о подстанарском односу закључен на одређено време може носилац станарског права отказати подстанару пре истека времена на које је уговор закључен само у случајевима у којима се по члану 130. овог закона може носиоцу станарског права отказати уговор о коришћењу стана, као и у случајевима уговором предвиђеним.

(2) Уговор о подстанарском односу закључен на одређено време може подстанар отказати носиоцу станарског права пре истека времена на које је уговор закључен, ако носилац станарског права не извршава према подстанару обавезе које проистичу из уговора о подстанарском односу или из закона, ако подстанар ступи у радни однос у другом месту и у случајевима предвиђеним уговором о подстанарском односу.

Члан 161.

Отказ уговора о подстанарском односу закљученог на неодређено време даје се другој страни непосредно, усмено или писмено, преко поште или преко суда.

Члан 162.

Право подстанара да користи стамбене просторије на основу уговора о подстанарском односу, престаје и престанком права носиоца станарског права да користи стан у коме се те просторије налазе.

Глава IV

ПРАВО СОПСТВЕНИКА ПОРОДИЧНЕ СТАМБЕНЕ ЗГРАДЕ НА УСЕЉЕЊЕ И ЗАМЕНУ СТАНА

Члан 163.

(1) Сопственик породичне стамбене зграде има право да се усели у празан стан у својој згради.

(2) Ово право сопственик има без обзира да ли користи стан у тој или у некој другој згради, као и без обзира да ли ће стан његовим становањем бити рационално искоришћен.

(3) Право усељења сопственику не припада ако у празан стан треба да се усели други носилац станарског права на основу уговора о замени станова са ранијим носиоцем станарског права тог стана.

Члан 164.

(1) Сувласник породичне стамбене зграде има право усељења у празан стан само ако његов идеални део у згради у којој се тај стан налази, прерачунат у стамбену површину, не износи мање од стамбене површине стана у који се намерава уселити.

(2) Ако више сувласника истовремено намеравају да се уселе у празан стан у сувласничкој згради, стамбени орган општинског народног одбора одредиће који се од сувласника може уселити у стан.

(3) При доношењу решења по ставу 2. овог члана, стамбени орган цениће оправданост разлога за усељење појединих сувласника, при чему ће водити рачуна нарочито о потребама појединих сувласника за усељење у стан у сувласничкој згради, о величини сувласничких делова и броју чланова породичног домаћинства појединих сувласника.

Члан 165.

(1) Сопственик породичне стамбене зграде има право стан који користи у својој или другој згради заменити за други стан у својој згради.

(2) Сопственик има на то право само ако носиоцу станарског права понуди у замену други одговарајући стан (члан 147, став 1).

(3) Право на замену има сопственик и ако стан који добија у замену не би био његовим усељењем рационално искоришћен.

(4) Сопственик има право по одредбама ст. 1. до 3. овог члана извршити замену стана и ради усељења свог пунолетног детета или родитеља.

Члан 166.

(1) Ако више сувласника породичне стамбене зграде захтевају замену својих станова за исти стан, право на замену за тај стан има сувласник за кога стамбени орган општинског народног одбора утврди да су његови разлози за замену оправданији.

(2) Сувласник има право на замену стана само ако његов идеални део у згради у којој се налази стан у који се намерава уселити, прерачунат у стамбену површину, не износи мање од стамбене површине стана у који се намерава уселити, као и ако збир свих сувласничких делова није мањи од те површине, а сви сувласници се сагласе о томе који ће се од њих користити правом на замену.

Члан 167.

(1) Ако носилац станарског права не пристане на замену, сопственик породичне стамбене зграде може своје право на замену остварити тужбом, за коју је надлежан срески суд.

(2) Чињеницу да ли стан који сопственик даје носиоцу станарског права у замену, одговара стану носиоца станарског права, утврђује суд, ако је та чињеница спорна, у парничном поступку.

(3) Против другостепене пресуде у парници ради замене стана може се изјавити ревизија, без обзира на вредност спора, а под условима предвиђеним за ревизију у другим парницама.

Члан 168.

(1) Сопственик породичне стамбене зграде на чији се захтев врши замена станова, сноси и трошкове пресељења носиоца станарског права.

(2) Сопственик је дужан, на захтев носиоца станарског права, износ тих трошкова положити пре пресељења код стамбеног органа народног одбора општине на чијем подручју се налази стан који сопственик зграде добија у замену.

(3) Висину износа трошкова одређује срески суд у ванпарничном поступку, ако се странке нису о томе споразумеле.

Члан 169.

Право на усељење и право на замену стана која припадају сопственику породичне стамбене зграде, припадају и сопственику стана као посебног дела зграде.

ДЕ О С Е Д М И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 170.

Новчаном казном до 100.000 динара казниће се за прекршај:

1) лице које се усели у стан без претходног решења о давању стана на коришћење, ако је доношење таквог решења одређено овим законом;

2) лице које се у виду занимања неовлашћено бави посредовањем при закључивању уговора о замени станова или уговора о подстанарском односу.

Члан 171.

Новчаном казном до 50.000 динара казниће се за прекршај:

1) лице које се усели у стан без претходног закључења уговора о коришћењу тог стана, ако је закључење таквог уговора одређено овим законом;

2) сопственик породичне стамбене зграде, ако одређени део станарине за одржавање зграде не уплати на посебан текући рачун код банке, кад је то прописано;

3) давалац стана на коришћење који уговори или наплати на име станарине износ виши од онога на који има право по одредбама овог закона, као и носилац станарског права који уговори са подстанаром или наплати од подстанара за стамбене просторије дате на коришћење или за учињене услуге износ виши него што је прописано;

4) лице које се без дозволе надлежног органа бави у виду занимања давањем стамбених просторија подстанарима на коришћење;

5) лице које благовремено не пријави стамбеном органу општинског народног одбора да користи више од једног стана.

Члан 172.

Поступак по прекршајима из чл. 170. и 171. овог закона води општински судија за прекршаје по одредбама Основног закона о прекршајима.

ДЕ О О С М И ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Глава I

ПРИМЕНА ПРОПИСА

Члан 173.

(1) Ако је покренут управни поступак по Уредби о управљању станбеним зградама, а до дана ступања на снагу овог закона није донето првостепено решење, или је решење било донето али је пре тога дана било поништено и предмет враћен првостепеном органу, поступак ће се наставити по процесним и материјалноправним одредбама овог закона.

(2) Ако је против решења донетог по Уредби о управљању станбеним зградама, изјављена жалба после ступања на снагу овог закона, или је против таквог решења изјављена жалба пре ступања на снагу овог закона, али до његовог ступања на снагу није донето решење по жалби, решење по жалби донеће се по одредбама те уредбе.

(3) Ако у случају из става 2. овог члана решење буде по ступању на снагу овог закона поништено и предмет враћен првостепеном органу, поступак ће се наставити по одредбама овог закона и предмет ће се расправити по материјалноправним одредбама овог закона.

Члан 174.

(1) Породичне стамбене зграде које су правонаснажним решењем донетим по Уредби о управљању станбеним зградама, стављене под друштвено управљање, изузимају се од друштвеног управљања даном ступања на снагу овог закона, ако по одредбама овог закона њима не управљају органи друштвеног управљања.

(2) Прописом народне републике могу се регулисати питања из области ликвидације односа који настају изузимањем зграда од друштвеног управљања у смислу става 1. овог члана.

Члан 175.

(1) На зграду која је без посебног решења укључена у стамбену заједницу, за коју је образован орган друштвеног управљања по Уредби о управљању станбеним зградама, примењују се све одредбе те уредбе од дана њеног ступања на снагу, као да је решење донето.

(2) Сопственик зграде из става 1. овог члана може у року од 3 месеца од дана ступања на снагу

овог закона захтевати да се зграда изузме од друштвеног управљања ако сматра да она по одредбама овог закона не би била под друштвеним управљањем.

(3) Друштвено управљање зградом која буде изузета у смислу става 2. овог члана, престаје даном правоснажности решења којим се зграда изузима од друштвеног управљања.

Члан 176.

Постојећи уговори о коришћењу стана закључени пре ступања на снагу овог закона, а у складу са онда важећим прописима, као и постојећи подстанарски односи пуноважно засновани пре тог дана, остају на снази, али ће се на права и обавезе који проистичу из тих уговора и односа примењивати одредбе овог закона.

Члан 177.

(1) Лицу које се на дан ступања на снагу овог закона затекне као подстанар може се отказ подстанарског односа дати само у случајевима и под условима који су овим законом одређени за давање отказа уговора о коришћењу стана носиоцу станарског права:

1) ако стамбену просторију користи само или с једним или више чланова свог домаћинства на основу акта стамбеног органа, или

2) ако је стамбену просторију почело користити пре 14. јула 1954. године, или

3) ако накнаду за коришћење стамбене просторије плаћа непосредно кућном савету односно сопственику зграде, који није носилац станарског права на стану у коме се та просторија налази.

(2) Неизвршене пресуде и други извршни наслови који су противни одредбама става 1. овог члана, не могу се извршити.

(3) Одредбе става 1. овог члана не примењују се ако је подстанар користио стамбену просторију са намештајем носиоца станарског права.

(4) Право подстанара из става 1. овог члана који користи стамбене просторије у становима из чл. 53. и 54. овог закона престаје кад престане право носиоца станарског права на тим становима.

(5) Против другостепене пресуде у парницама поводом отказа подстанарског односа из става 1. овог члана може се изјавити ревизија без обзира на вредност спора, а под условима предвиђеним за ревизију у другим парницама.

(6) На подстанара из става 1. овог члана примењују се одредбе члана 145. став 2. овог закона.

(7) Ако није донет пропис из члана 151. овог закона, накнаду коју лице из става 1. овог члана плаћа за коришћење стамбеног простора утврђује стамбени орган општинског народног одбора сходно члану 185. овог закона.

Члан 178.

(1) Лице које на дан ступања на снагу овог закона користи стан намењен за настојника зграде, а није настојник зграде, дужно је иселити се из тог стана.

(2) Ако се такво лице уселило у стан намењен за настојника зграде законитим путем, оно се не може иселити пре него што му буде обезбеђен други одговарајући стан.

(3) У осталим случајевима таквом лицу ће се приликом иселења обезбедити нужни смештај.

(4) Решење о иселењу доноси стамбени орган општинског народног одбора.

(5) Одредбе ст. 1. до 4. овог члана односе се и на сустанаре који користе стан настојника зграде.

Члан 179.

Станови који се на дан ступања на снагу овог закона користе као пословне просторије, могу се, кад остану празни, дати на коришћење само као станови.

Глава II СУСТАНАРСКИ ОДНОСИ

Члан 180.

Сустанарски односи који постоје на дан ступања на снагу овог закона, остају на снази.

Члан 181.

Сустанар је носилац станарског права у погледу оних стамбених просторија које користи као сустанар.

Члан 182.

По ступању на снагу овог закона празан стан може се дати на коришћење само једном носиоцу станарског права.

Члан 183.

(1) Корисник стамбене зграде односно стана као посебног дела зграде и сопственик породичне стамбене зграде односно стана као посебног дела зграде у којима постоје сустанарски односи, могу, у складу са грађевинским прописима, вршити преправке у стану у циљу издвајања сустанарских делова стана.

(2) Вршењу преправки у стану станари се не могу противити, ако се тим преправкама не погоршавају услови њиховог становања.

Члан 184.

(1) Ако се један сустанар исели, просторије које је он користио не могу се дати на коришћење новом сустанару.

(2) У том случају други сустанар добива на коришћење и стамбене просторије које су остале празне.

(3) Ако стан не би био рационално искоришћен давањем испражњеног дела на коришћење другом сустанару, давалац стана на коришћење може том сустанару отказати уговор о коришћењу стана, ако му обезбеди други стан који одговара делу стана који је користио као сустанар.

(4) Кад после иселења једног сустанара остану у стану два или више сустанара, ови сустанари имају право да споразумно одреде који ће од њих испражњене просторије користити.

(5) Ако се сустанари не споразумеју у смислу става 4. овог члана, стамбени орган општинског народног одбора донеће решење да се испражњене просторије уступају једном од сустанара или да се на одређени начин расподељују између свих или неких сустанара, водећи при том рачуна о стамбеним потребама појединих сустанара.

(6) Ако је један од сустанара сопственик породичне стамбене зграде или сопственик стана, стамбени орган општинског народног одбора уступиће њему, на његов захтев, просторије које су остале испражњене иселењем сустанара.

(7) Одредбе овог члана се до истека 1965. године неће примењивати на оне делове стана које на дан ступања на снагу овог закона користе као сустанари војна лица, и који као такви чине саставни део војног стамбеног фонда, али давањем на коришћење испражњених просторија новом сустанару не смеју се знатније погоршати услови становања осталих сустанара.

Члан 185.

(1) Сустанар плаћа станарину према стамбеној површини коју одвојено користи.

(2) Станарину за стамбене просторије које користи заједнички са осталим сустанарима, сустанар плаћа сразмерно броју станара који заједно с њим користе те просторије према укупном броју лица која користе те заједничке просторије.

(3) Приликом одређивања делова укупног износа станарине које ће плаћати поједини сустанари, стамбени орган општинског народног одбора узме у обзир и разлику која између појединих сустанара постоји у погледу коришћења помоћних просторија (купатило, кухиња, просторија за оставу и сл.).

(4) У случају из става 3. овог члана, надлежни орган смањиће, на захтев сустанара који не користи све помоћне просторије, део станарине који плаћа тај сустанар, а на терет сустанара који те просторије користи.

Члан 186.

(1) Сустанар има право са другим лицем извршити замену стамбених просторија које користи као сустанар.

(2) Уговор о замени одобрава стамбени орган општинског народног одбора, по претходном саслушању осталих сустанара.

(3) Орган из става 2. овог члана може одбити захтев за одобрење уговора о замени само ако се други сустанар противи замени из разлога што би се његови услови становања знатно погоршали с обзиром на број лица која на основу замене треба да се уселе, или с обзиром на друге околности, или ако које од лица која треба да се уселе болују од хроничне заразне болести.

Члан 187.

(1) Сустанар не може без пристанка других сустанара дати на коришћење подстанару просторије у свом делу стана, односно не може у тај део стана узети друго лице осим брачног друга или лица које је по закону дужан издржавати.

(2) Ако сустанар прими у свој део стана подстанара или друго лице противно одредбама става 1. овог члана, други сустанар може, у року од 30 дана од дана сазнања за њихово усељење, тражити да стамбени орган општинског народног одбора донесе решење о њиховом исељењу.

Члан 188.

(1) Сустанар може захтевати да се из стана исели други сустанар који га омета у мирном коришћењу стана.

(2) Исељење сустанара по ставу 1. овог члана може се захтевати под условима који су овим законом одређени за отказ уговора о коришћењу стана из разлога што носилац станарског права омета другог носиоца станарског права у мирном коришћењу стана.

Члан 189.

(1) Све спорове између сустанара који проистичу из сустанарског односа, осим спора по тужби за исељење сустанара, решава у управном поступку стамбени орган општинског народног одбора.

(2) Спорове између сустанара по тужби за исељење сустанара решава срески суд.

Глава III

ВИШАК СТАМБЕНОГ ПРОСТОРА

Члан 190.

(1) У циљу рационалног искоришћавања станова, општински народни одбор, на седницама оба века, може изузетно, кад за то због оскудице стамбеног простора постоји неопходна потреба, донети пропис којим ће регулисати посебне обавезе носилаца станарског права који користе више просторија него што је то потребно да би се стан сматрао рационално искоришћеним.

(2) Тим прописом општински народни одбор одредиће и шта се сматра рационално искоришћеним станом, водећи при том првенствено рачуна о броју соба и стамбеној површини која отпада на један лекај у стану, а затим узимајући у обзир и узраст, сродничке односе, здравствено стање и занимање

лица која користе стан, као и друге околности које су од утицаја на оцењивање тог питања.

(3) Посебне обавезе могу се предвидети за оне носиоце станарског права који користе већи број стамбених просторија него што је потребно да би се стамбени простор, у смислу прописа из става 2. овог члана, сматрао рационално искоришћеним (вишак стамбеног простора).

Члан 191.

Прописом из члана 190. овог закона општински народни одбор може одредити да ће у случају вишка стамбеног простора стамбени орган општинског народног одбора донети решење којим ће се носиоцу станарског права оставити рок да давањем тог вишка на коришћење подстанару или на други начин постигне да стамбени простор буде рационално искоришћен, а да је носилац станарског права који по том решењу стамбеног органа не поступи дужан плаћати повишену станарину за тај вишак, према посебној тарифи.

Члан 192.

Прописи општинског народног одбора о вишку стамбеног простора неће се примењивати на стан у породичној стамбеној згради у грађанској својини односно на стан као посебан део зграде који користи сопственик.

Глава IV

ПРОПИСИ НАРОДНИХ ОДБОРА

Члан 193.

(1) Стамбени органи општинских народних одбора донеће у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона решење о томе која лица могу користити и стан у другом месту на основу члана 25. овог закона, као и о томе које се просторије на подручју општине сезонски или повремено користе само за одмор или опоравак у смислу члана 26. овог закона.

(2) Ако је општински народни одбор дао поједине станове да се као сезонски станови користе само за одмор или опоравак, он решење о томе не може изменити на основу одредбе става 1. овог члана.

Глава V

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 194.

Овлашћују се народне републике да донесу ближе прописе за примењивање овог закона.

Члан 195.

Даном ступања на снагу овог закона престаје важити Уредба о управљању стамбеним зградама, као и други прописи који су донети на основу те уредбе или су у супротности са одредбама овог закона.

Члан 196.

До доношења републичких прописа на основу члана 4. став 4. Општег закона о уређивању и коришћењу градског земљишта („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/62), као основица за утврђивање амортизације у станарини, узимаће се трошкови прописани Правилником о трошковима изградње који сачињавају вредност стамбене зграде и о начину распоређивања тих трошкова на поједине станове („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/59).

Члан 197.

Прописи општинског народног одбора који се односе на одређивање станарине по Закону о изменама и допунама Закона о стамбеним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/62) не могу ступити на снагу пре 1. јануара 1963. године.

223.

На основу члана 380. став 1, у вези са чланом 114. став 2. Закона о радним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ОРГАНИМА И ПОСТУПКУ ЗА УТВРЂИВАЊЕ ВРЕМЕНА ПРОВЕДеноГ У РАДНОМ ОДНОСУ И ДРУГИХ ПЕРИОДА КОЈИ СЕ УПИСУЈУ У РАДНУ КЊИЖИЦУ

Члан 1.

У Уредби о органима и поступку за утврђивање времена проведеног у радном односу и других периода који се уписују у радну књижицу („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/58) члан 2. мења се и гласи:

„Комисија за утврђивање радног стажа и посебног стажа (у даљем тексту: комисија) има најмање три члана и исти број заменика.

Председника и чланове комисије, као и њихове заменике, именује општински народни одбор, и то:

- 1) председника и његовог заменика — из реда својих чланова или других лица;
- 2) једног члана и његовог заменика — на предлог среског завода за социјално осигурање;
- 3) једног члана и његовог заменика — на предлог општинског синдикалног већа.

Остале чланове и њихове заменике именује општински народни одбор на предлог организација које он одреди, али кад се расправља о захтеву за утврђивање посебног стажа из чл. 31. и 32. Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/57, 44/58, 27/59, 48/59 и 10/61) у састав комисије обавезно улази представник удружења бораца народноослободилачког рата.

Општински народни одбор може образовати више комисија.

Комисија решава већином гласова.

Административне послове комисије врши службеник органа управе општинског народног одбора надлежног за послове рада и радних односа кога одреди старешина тог органа.“

Члан 2.

Члан 4. мења се и гласи:

„Против решења комисије може се изјавити жалба комисији коју образује срески народни одбор на начин предвиђен за образовање комисије (члан 2).

Решење среске комисије коначно је.“

Члан 3.

У члану 5. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„О захтевима за обнову поступка по захтевима решеним или поднетим до 31. децембра 1957. године, решава срески завод за социјално осигурање.“

Члан 4.

После члана 5. додаје се нови члан 5а, који гласи:

„Кад решава о захтевима за унапређивање времена учешћа у народноослободилачкој борби или активне сарадње у народноослободилачком покрету у смислу чл. 31. и 32. Закона о пензиском осигурању, комисија односно завод за социјално осигурање претходно ће прибавити и мишљење удружења бораца народноослободилачког рата општине на чијем је подручју подносилац захтева активно и организовано радио у народноослободилачкој борби (члан 31. став 1. тачка 3. тога закона) односно активно сарађивао у народноослободилачком покрету (члан 32. став 1. тог закона).“

Члан 5.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 57

6. априла 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

224.

На основу члана 402. тачка 2. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60, 53/60 и 52/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за општу управу, Државни секретаријат за иностране послове прописује

ПРАВИЛНИК

О ХОНОРАРНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА ДИПЛОМАТСКИХ И КОНЗУЛАРНИХ ПРЕДСТАВНИШТАВА ФНРЈ У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

Хонорарни службеници могу бити ангажовани у дипломатским и конзуларним представништвима Федеративне Народне Републике Југославије у иностранству (у даљем тексту: дипломатско и конзуларно представништво) и постављени на радна места утврђена Одлуком о систематизацији радних места само ако одређене послове не могу вршити службеници постављени на таква радна места.

На радно место утврђено Одлуком о систематизацији радних места, за редовног службеника у дипломатском и конзуларном представништву може се поставити хонорарни службеник само кад то потреба службе налаже, уз претходну сагласност Државног секретаријата за иностране послове.

Члан 2.

За хонорарне службенике из члана 1. овог правилника могу се ангажовати југословенски или страни држављани подобни за рад у дипломатском и конзуларном представништву.

Страни држављани могу се ангажовати у својству хонорарних службеника само на радна места из члана 1. став 1. овог правилника која посебним решењем одреди Државни секретаријат за иностране послове.

Члан 3.

Под хонорарним службеницима, у смислу овог правилника, подразумевају се хонорарни службеници и хонорарно техничко особље на које се односи Закон о јавним службеницима.

У земљама у којима постоје специфичне прилике за вршење послова једног радног места, могу се више лица-техничког особља ангажовати за вршење послова тог радног места.

Члан 4.

За хонорарног службеника не може се ангажовати брачни друг шефа или брачни друг службеника који има непосредно нижи положај од положаја шефа односног дипломатског или конзуларног представништва.

Брачни друг рачунополагача не може се као хонорарни службеник ангажовати на радно место чији су послови тесно везани са пословима финансијско-материјалног пословања дипломатског или конзуларног представништва.

Члан 5.

Хонорарни службеник не може се ангажовати на радно место рачунополагача у дипломатском и конзуларном представништву осим ако службеника на такво место упућује Државни секретаријат за иностране послове.

На радно место рачунополагача не може се поставити хонорарни службеник са скраћеним радним временом.

Члан 6.

Са лицима која се ангажују за хонорарне службенике у дипломатском и конзуларном представништву, закључује се уговор о хонорарној служби.

Уговор о хонорарној служби може се закључити само са лицима која лекарским уверењем докажу да су способна за вршење службе у коју ступају.

Члан 7.

Уговор о хонорарној служби садржи:

- 1) означавање уговорних страна;
- 2) личне податке хонорарног службеника потребне за здравствено односно пензионско осигурање;
- 3) опис послова радног места на коме ће хонорарни службеник радити;
- 4) одредбе о радном времену;
- 5) назначење висине хонорара;
- 6) одредбе о регулисању здравственог односно пензионског осигурања хонорарног службеника;
- 7) одредбе о годишњем одмору;
- 8) одредбе о посебним давањима по прописима или обичајима земље службовања хонорарног службеника;
- 9) одредбе да у погледу дисциплинске одговорности хонорарног службеника важи Закон о јавним службеницима;
- 10) одредбе о трајању и начину престанка хонорарне службе;
- 11) одредбу да закључени уговор не може служити као правни основ за продужење радног односа у својству хонорарног службеника у Државном секретаријату за иностране послове.

Ако се у службу прима страни држављанин, одговарајуће одредбе уговора о хонорарној служби треба ускладити са прописима земље у којој се налази дипломатско или конзуларно представништво које уговор закључује.

Члан 8.

Уговор о хонорарној служби са југословенским држављанима који се из Југославије упућују у дипломатска и конзуларна представништва закључује државни секретар за иностране послове. Уговор са осталим хонорарним службеницима закључује шеф односног дипломатског или конзуларног представништва.

Члан 9.

Уговор о хонорарној служби закључује се на одређено време али не дуже од три године.

Члан 10.

Уговор о хонорарној служби закључен на основу овог правилника подлежи претходном оцењивању законитости од стране Административне инспекције Државног секретаријата за иностране послове.

У уговор о хонорарној служби уноси се клаузула да уговор ступа на снагу кад се с њим сагласи Државни секретаријат за иностране послове.

Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, шеф дипломатског или конзуларног представништва може у случају хитне потребе одлучити да лице са којим је закључен уговор о хонорарној служби ступи у службу и пре него што се изврши претходно оцењивање законитости закљученог уговора. У овом случају, у уговор ће се унети и клаузула да ће се до добијања сагласности Државног секретаријата за иностране послове сматрати да се слу-

жбеник налази на пробном раду и да ће тај пробни рад престати ако дипломатско или конзуларно представништво буде обавештено да уговор није одобрен од стране Државног секретаријата за иностране послове, или у року предвиђеном у уговору ако шеф односног дипломатског или конзуларног представништва нађе да интерес службе тако налаже.

Члан 11.

Хонорарним службеницима хонорар се може одредити до висине плате редовног службеника за одовно радно место, сразмерно радном времену.

Приликом уговарања хонорара до висине предвиђене у ставу 1. овог члана узимају се у обзир квалификације службеника и његова стручна спрема.

Техничком особљу хонорар се одређује по споразуму, а до износа најниже платне групе из Правилника о извршењу Уредбе о припадљностима државних службеника на служби у иностранству, бр. 3052/12 од 21. маја 1959. године.

У случајевима из члана 3. став 2. овог правилника, укупни хонорари не могу прећи износ одређен одредбом става 3. овог члана.

Члан 12.

Највише износе хонорара за поједина радна места у дипломатском и конзуларном представништву, сагласно одредбама члана 11. овог правилника, одређује решењем Државни секретаријат за иностране послове.

Члан 13.

Сви постојећи уговори о хонорарној служби у дипломатском и конзуларном представништву саобразиће се одредбама овог правилника у року од 30 дана од дана пријема овог правилника.

Уговори о хонорарној служби које је до дана пријема овог правилника у дипломатском и конзуларном представништву закључио Државни секретаријат за иностране послове а, по одредбама овог правилника, требало је да их закључи шеф односног представништва, остају на снази до истека важности.

Члан 14.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о хонорарним службеницима дипломатских и конзуларних представништва ФНРЈ у иностранству („Службени лист ФНРЈ“ бр. 51/59).

Члан 15.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 2657/12

31. марта 1962. године
Београд

Државни секретар
за иностране послове,
Коча Поповић, с. р.

225.

На основу члана 2. став 4. Закона о измени Закона о доприносу из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/62), савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ПРОЦЕНАТА И ВРЕМЕНА ЗА КОЈЕ ЋЕ ПРИВРЕДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ОДБИТИ ОД УКУПНОГ ПРИХОДА У 1962. ГОДИНИ ИЗНОСЕ ПОТРАЖИВАЊА ЗАТЕЧЕНИХ НА ДАН 31. ДЕЦЕМБРА 1961. ГОДИНЕ

1. Приликом привременог утврђивања укупног прихода по периодичним обрачунима у току 1962.

године привредна организација ће, у смислу члана 2. ст. 2. и 3. Закона о измени Закона о доприносу из дохотка привредних организација, уносити у укупан приход и износе наплаћене по потраживањима која су се затекла на дан 31. децембра 1961. године и од тако утврђеног укупног прихода одбити на име потраживања насталих до 31. децембра 1961. године износе најмање у висини утврђеној применом процента који зависи од односа њених потраживања која су се затекла на дан 31. децембра 1961. године према њеном укупном приходу за 1961. годину.

Однос потраживања која су се затекла на дан 31. децембра 1961. године према укупном приходу привредне организације за 1961. годину утврђује се применом формуле:

износ потраживања затечених 31. децембра 1961. године $\times 100$

износ укупног прихода за 1961. годину

= %

Процент добивен по формули из става 2. ове тачке примењује се на укупан приход из става 1. ове тачке утврђен по периодичним обрачунима у 1962. години, па се износ обрачунат по том проценту одбија од износа укупног прихода, с тим што се не може одбити више него што износе потраживања која су се затекла на дан 31. децембра 1961. године.

2. Ако би услед смањења укупног прихода по одредбама тачке 1. ове наредбе чист приход привредне организације по периодичном обрачуна за I полугође 1962. године био мањи од износа потребног за покриће исплаћених личних доходака садржаних у реализованим производима и услугама у том обрачунском периоду (тј. садржаних у износу наплаћеним за продату робу и извршене услуге и у другим вредностима које по важећим прописима улазе у укупан приход привредне организације у том периоду), као и за исплату доприноса који се из чистог прихода плаћају према тим исплаћеним личним дохоцима, и ако те исплаћене личне дохотке и доприносе привредна организација не може покрити из других својих средстава која се према важећим прописима могу употребити за ту сврху (средства резервног фонда и новчана средства заједничке потрошње), — привредна организација може од укупног прихода по периодичном обрачуна за I полугође 1962. године одбити само део потраживања која су затечена на дан 31. децембра 1961. године после чега ће јој остати чист приход у висини довољној да са средствима резервног фонда и новчаним средствима заједничке потрошње покрије исплаћене личне дохотке садржане у реализованим производима и услугама.

Ако привредна организација примени став 1. ове тачке, дужна је од свог укупног прихода за I полугође 1962. године одбити најмање 50% износа утврђеног применом процента по тачки 1. ове наредбе, с тим што ће остатак одбити приликом привременог утврђивања укупног прихода по периодичном обрачуна за период јануар-септембар 1962. године (применом процента добивеног по формули из тачке 1. став 2. ове наредбе на укупан приход утврђен по периодичном обрачуна за период јануар-септембар 1962. године).

3. Привредне организације које по важећим прописима утврђују укупан приход и доходак и расподељују доходак само годишње, неће одбити у току 1962. године потраживања која су затечена на дан 31. децембра 1961. године.

Ако привредне организације из става 1. ове тачке поднесу током 1962. године периодичне обрачуне, дужне су поступити по тачки 1. ове наредбе.

4. Приликом коначног утврђивања укупног прихода за 1962. годину по завршном рачуну за ту годину, од укупног наплаћеног износа у тој години одбиће се износ потраживања која су затечена на

дан 31. децембра 1961. године, без обзира да ли су наплаћена у 1962. години или ће бити наплаћена у наредним годинама. Овако ће поступити и привредне организације из тачке 3. став 1. ове наредбе.

5. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 12-10169/1

13. априла 1962. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

226.

На основу напомене 2. став 3. уз тар. број 105 дела II Тарифе пореза на промет („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/61, 27/61, 31/61, 45/61, 6/62 и 11/62), савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О НАЧИНУ ОБРАЧУНАВАЊА И ИСПЛАЋИВАЊА НАКНАДЕ ЗА ФЕРМЕНТИСАНИ ДУВАН СТАВЉЕН У ПРОМЕТ У ЗЕМЉИ И ИЗВЕЗЕН ОД 1. ЈАНУАРА ДО 15. НОВЕМБРА 1961. ГОДИНЕ

1. Привредним организацијама које су откупљивале и обрађивале откупљени дуван или које су обрађивале дуван сопствене производње (предузећима за откуп и обраду дувана, дуванским комбинатима, предузећима за производњу и обраду дувана и земљорадничким задругама за производњу и обраду дувана) исплатиће се накнада у износу од 7% од постигнуте фактурне цене ферментисаног (обрађеног) дувана који су ставиле у промет у земљи од 1. јануара до 15. новембра 1961. године и накнада у износу од 7% од примљене нето цене ферментисаног дувана који су у истом року продале или отпремиле за извоз.

2. Под постигнутом фактурном ценом дувана стављеног у промет у земљи, у смислу тачке 1. ове наредбе, подразумева се износ накнаде који је купцу зарачунат у фактури о продаји ферментисаног дувана, а који је служио као пореска основица пореза на промет извршеног у то време.

У случају продаје дувана спољнотрговинској привредној организацији ради извоза, под примљеном нето ценом у смислу тачке 1. ове наредбе, подразумева се фактурни износ за продати дуван који не садржи порез на промет (члан 7. Уредбе о порезу на промет — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/61 и 6/62).

У случају непосредног извоза ферментисаног дувана или извоза преко спољнотрговинске организације као агента или комисионара, под примљеном нето ценом у смислу тачке 1. ове наредбе, подразумева се постигнута цена ферментисаног дувана у динарима по одбитку трошкова извоза (транспорта, утовара, претовара, осигурања, провизија агената или комисионара и др.).

3. Привредне организације које имају право на накнаду из тачке 1. ове наредбе саставиће списак фактура о продаји ферментисаног дувана у земљи од 1. јануара до 15. новембра 1961. године и преглед продајот или отпремљеног дувана за извоз за то време. У списак односно у преглед треба унети ове податке: дан стављања у промет у земљи ферментисаног дувана односно дан продаје или отпреме дувана непосредно за извоз, количину ферментисаног дувана стављеног у промет у земљи односно отпремљеног за извоз, фактурну цену по јединици мере и укупну накнаду (вредност за ферментисани дуван стављен у промет у земљи), и примљену нето цену извезеног дувана.

4. Орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија на чијем подручју је седиште привредне организације из тачке 1. ове наредбе провериће списак односно преглед из тачке 3. ове наредбе на основу књиговодствених података привредне организације из тачке 1. ове наредбе и овериће књижено стање на списку односно прегледу.

5. На основу списка односно прегледа оверених у смислу тачке 4. ове наредбе, банка код које привредна организација из тачке 1. ове наредбе има жиро-рачун обрачунаће и исплатиће тој организацији на терет савезних прихода од пореза на промет накнаду која јој по одредбама ове наредбе припада.

6. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 12-10960/1

20. априла 1962. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

227.

На основу члана 71. Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 2/61), у споразуму са Комитетом за спољну трговину, савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О ВРШЕЊУ ИСПРАВАКА У ПРИЈАВАМА О ИЗВОЗУ И УВОЗУ РОБЕ

1. Извозници и увозници могу тражити исправке података унетих у пријаве о извозу односно увозу робе, и то:

1) података у пријавама о извозу робе — у року од 90 дана од дана преласка робе преко царинске линије, односно од дана продаје за робу која се извози по тачки 2. Наредбе о подношењу пријава о извозу и увозу робе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 35/61);

2) података у пријавама о увозу робе — у року од 90 дана од дана завршетка царинења робе.

Орган надлежан за вршење исправака по овој наредби, може у оправданим случајевима продужити рокове из става 1. ове тачке.

2. Исправке података у пријавама о извозу и увозу робе могу се тражити:

а) код царинарнице;

1) ако је погрешно наведен број или подброј контролника пријаве о извозу односно увозу робе;

2) ако је погрешно унет датум царинења робе;

3) ако недостаје потпис овлашћеног царинског службеника или печат царинарнице;

4) ако се подаци у пријави не слажу са одговарајућим подацима из царинске декларације, укључујући и податке о количини, вредности и каквоћи робе;

5) ако су у пријаву о извозу или увозу робе унети погрешни подаци о:

- надлежној банци,
- увознику или извознику,
- земљи порекла односно намене робе,
- режиму извоза или увоза,
- врсти и националности превозног средства;

б) код Народне банке;

1) ако је погрешно наведен број или датум закључка;

2) ако је наведена погрешна динарска противувредност износа у инострану валуту;

3) ако је погрешно наведена вредност робе у валути или динарима услед рачунске или друге очигледне грешке;

4) ако податке о количини и вредности робе треба поделити и пријавити у две или више пријаве;

5) ако је вредност робе пријављена на основу профактуре, која се по вредности разликује од дефинитивне фактуре;

6) ако се количина робе и вредност која је обрачуната на бази те количине, не слажу са количинама које је овлашћени возар потврдио у уредно издатим документима (коносман, товарни лист и сл.);

7) ако се количина и квалитет робе не слажу са количином и квалитетом утврђеним у сертификату о квалитативном и квантитативном односно квалитативном или квантитативном преузимању робе на подручју Југославије;

8) ако је погрешно наведена паритетна клаузула (услови франкирања) или ако су погрешно обрачунате вредности у односу на уговорену паритетну клаузулу;

9) ако су подаци који се односе на увоз односно извоз робе после извршене дораде, прераде, обраде или оправке робе, погрешно специфицирани или уопште нису специфицирани;

10) ако су унети погрешни подаци о:

- називу продавца односно купца,
- земљи плаћања односно наплате,
- основу финансирања односно начину наплате,
- валути плаћања односно наплате,
- кориснику увезене робе,
- стопи премије за извоз робе,
- називу, редном броју и грани из списка премија за извоз робе,
- народној републици у којој је роба за извоз произведена;

11) ако је вредност робе промењена због промена насталих у уговореној клизној скали.

3. Исправке вредности у пријавама о извозу и увозу робе из тачке 2. ове наредбе, неће се вршити ако вредност исправке не прелази износ по званичном курсу од 3.000 динара за вредност у пријави до 100.000 динара односно од 6.000 динара за вредност у пријави преко 100.000 динара.

Код извоза робе, Народна банка обрачунава извозне инструменте у случајевима из става 1. ове тачке на износе девизног прилива.

4. Исправке из тачке 2. ове наредбе врше се издавањем новог комплета пријаве о извозу односно увозу робе, с тим да се у заглављу пријаве ставља ознака „исправка грешке“ а у „примедби“ пријаве означава каква се исправка врши. У одговарајућој колони нове пријаве стављају се једни испод других стари и нови подаци.

5. Ако су у пријаву о извозу или увозу робе погрешно унети подаци који нису предвиђени у тач. 2. и 3. ове наредбе, захтев за утврђивање тачности података извозници односно увозници подносе савезном Државном секретаријату за послове финансија.

6. За давање мишљења по захтевима из тачке 5. ове наредбе образоваће се при савезном Државном секретаријату за послове финансија посебна стручна комисија.

Чланове комисије именује савезни Државни секретаријат за послове финансија, на предлог заинтересованих државних органа и установа.

Комисија ће испитати сваки поједини случај и предложити савезном Државном секретаријату за послове финансија одговарајуће решење.

7. Поступак за вршење исправака предвиђен овом наредбом примењиваће се и на све случајеве који нису завршени по ранијим прописима.

8. Решење донето по захтевима из тачке 5. ове наредбе доставља се подносиоцу захтева за исправку, Управи царина, надлежној банци и савезном Заводу за статистику.

9. Даном ступања на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба о вршењу исправака у пријавама о извозу и увозу робе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 37/61).

10. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр 09-5398/1

11. априла 1962. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

228.

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60, 13/61, 27/61 и 6/62), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ПОСЕБНИХ УСЛОВА ПОД КОЛИМА СЕ МОГУ СТАВЉАТИ У ПРОМЕТ ПОЈЕДИНИ ИНДУСТРИЈСКИ ПРОИЗВОДИ

1. Произвођачка предузећа и увозничка предузећа могу стављати у промет индустријске производе наведене у тачки 2. ове наредбе (у даљем тексту: производи) само:

1) ако је производ снабдевен гарантним листом и техничким упутством;

2) ако су претходно обезбеђени вршење сервисног одржавања и оправке производа, као и потребна количина резервних делова.

Под произвођачким предузећима, у смислу ове наредбе, подразумевају се и занатска предузећа и радње, а под увозничким предузећима — и предузећа за заступање иностраних фирми.

2. Под условима из тачке 1. ове наредбе могу се стављати у промет следећи производи:

из гране 116:

- 1) фотографски апарати и апарати за повећавање фотографија;
- 2) кино и фото-камере;
- 3) уређаји за обраду филмова и фото-папира;
- 4) даљиномери и светломери;
- 5) оптички инструменти (микроскопи, догледни, наочари за корекцију вида, дијапројектори и други пројектори);

из гране 117:

- 6) друмска моторна возила (путнички и теретни аутомобили и аутомобилске приколице, аутобуси и аутобуске приколице, мотоцикли, мопеди и скутери);
- 7) трактори и тракторске приколице;
- 8) комбајни за житарице, вршалице и елеватори;
- 9) прикључна пољопривредна оруђа;
- 10) приколице и запрашивачи за заштиту биља;
- 11) мотори са унутрашњим сагоревањем;
- 12) спортски моторни чамци и мотори за чамце;
- 13) бицикли;
- 14) шиваће и штрикаће машине;
- 15) писаће и рачунске машине;
- 16) плински решои, плински бојлери и плински штедњаци;
- 17) аутоматске и децималне вате, као и апарати за аутоматску продају робе (аутомати);
- 18) машине за умножавање (ручне и електричне);
- 19) регистар-касе ручне и електричне;
- 20) апарати за копирање;
- 21) аутомати за затварање врата;

- 22) музички инструменти;
- 23) часовници;
- 24) медицински уређаји и апарати;
- 25) ловачке пушке;

из гране 119:

- 26) електротермички апарати (затворени решои, лонци, роштиљи, перне, штедњаци, бојлери, грејалице, пегле, радијатори, електрични јастуци и пржила за хлеб);
- 27) фрижидери и остали расхладни уређаји;
- 28) остали електрични апарати (усисивачи за прашину, апарати за глачање паркета, апарати за прање, цеђење и сушење рубља, апарати за прање судова, машине за млевење мяса, мака, кафе и ораха, миксери и остали слични апарати за домаћинство, апарати за бријање, шишање и сушење косе и вентилатори);
- 29) електроакустички апарати (струјни и батеријски, транзистори, телевизијски пријемници, електрични грамофони, магнетофони и остали акустички апарати за потребе широке потрошње);
- 30) телефонски апарати;
- 31) аутомати за гашење и паљење осветљења у изложима и светлећим рекламама;
- 32) стабилизатори и регулатори електричног напона;
- 33) телепринтери;
- 34) степенишни аутомати;
- 35) музички аутомати.

3. Техничко упутство мора садржати податке о својствима, начину употребе и одржавања производа. Ако производ има сложене уређаје, употреба тог производа мора бити објашњена на прикладан начин (фотографијама, цртежима, шемама и сл.).

Техничко упутство мора бити написано тако да је купцу омогућено да се упозна са техничким својствима и правилном употребом производа. Техничко упутство за увезене производе мора бити преведено на један од народних језика у Југославији.

4. Гарантним листом даје се јемство за исправно функционисање производа за одређено време, а под условима нормалне употребе производа.

Гарантни лист издаје произвођачко предузеће, а за увезене производе — увозничко предузеће.

Гарантни лист мора садржати нарочито: број гарантног листа; назив и седиште произвођачког односно увозничког предузећа које даје јемство; тип, број и годину производње производа; време за које се даје јемство (гарантни рок); обавезу даваоца јемства да ће сносити трошкове отклањања кvara и техничких недостатака насталих нормалном употребом производа за време за које се даје јемство, као и трошкове преноса и превоза производа у вези са том оправком; обавезу даваоца јемства у погледу замене производа (тачка 6. став 2); прибор, алат односно резервни део, ако се дају уз производ; назив и седиште организације односно радње која ће вршити сервисно одржавање и оправку производа; назив и седиште привредне организације односно радње која је производ продала непосредном потрошачу и датум продаје; назив и седиште привредне организације односно радње којој се пријављује квар који је настао у гарантном року.

5. Време за које се даје јемство не може бити краће од шест месеци. Ово време одређује давалац јемства према врсти производа. Јемство почиње тећи од дана продаје производа потрошачу.

6. Ако у гарантном року оправка производа траје дуже од десет дана од дана пријављивања кvara, гарантни рок се продужава за оно време за које је трајала оправка.

Ако се у гарантном року оправка производа не изврши за 60 дана од дана пријављивања кvara или се настали квар у гарантном року не може уопште

отклонити, давалац јемства дужан је заменити тај производ.

Организације и радње које врше оправку производа у гарантном року дужне су евидентирати датум пријема пријаве за оправку производа, име купца производа, назив производа, у чему је квар, назив и седиште даваоца јемства, као и датум отпремања оправљеног производа.

7. Трговинска предузећа и радње могу куповати и продавати производе из тачке 2. ове наредбе само ако је производ снабдевен гарантним листом и техничким упутством издатим у смислу тач. 3. и 4. ове наредбе.

8. Повреде одредаба ове наредбе повлаче за привредне организације из тач. 1. и 7. ове наредбе одговорност по одредбама члана 107. став 1. тач. 1. и 3. и става 4. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама.

На имаоца приватне занатске радње који поступи противно одредбама ове наредбе, примениће се казнена одредба из члана 111а. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама.

9. Даном почетка примењивања ове наредбе престаје да важи Наредба о одређивању посебних услова под којима се могу стављати у промет поједини индустријски производи („Службени лист ФНРЈ“, бр. 25/59 и 35/59).

10. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. августа 1962. године.

Бр. 1780

11. априла 1962. године

Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

229.

На основу тачке 6. став 2. Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/60), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ПРОИЗВОДА ЗА КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ ПОВИШАВАТИ ЦЕНЕ

1. Произвођачке организације не могу повишавати постојеће продајне цене за следеће производе односно групе производа:

- 1) резану грађу четинара;
- 2) резану грађу лишћара;
- 3) панел-плоче;
- 4) шпер-плоче;
- 5) фурнире;
- 6) вештачке плоче (лесонит и др.);
- 7) бродарски под;
- 8) паркет;
- 9) намештај од дрвета;
- 10) амбалажу од дрвета;
- 11) све врсте предива, осим предива од кудеље, лана, јуте, сисала, маниле и кокоса;
- 12) памучне тканине;
- 13) вунене тканине;
- 14) тканине од цел-влакна;
- 15) тканине од синтетичких предива;
- 16) тканине од вештачке свиле.

2. Под постојећим продајним ценама, у смислу тачке 1. ове наредбе, подразумевају се цене по којима су произвођачке организације продавале односне производе до дана ступања на снагу ове наредбе.

3. Цене за производе из тачке 1. ове наредбе не могу се повишавати у року од 6 месеци од дана

ступања на снагу ове наредбе, ако се у том року друкчије не одреди.

4. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 1933/1

20. априла 1962. године

Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

230.

На основу члана 69. став 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60, 13/61, 27/61, 6/62 и 16/62), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ МАРЖИ У ТРГОВИНИ НА ВЕЛИКО И МАЛО

1. У промету робе на велико трговинске привредне организације зарачунаваће маржу за покриће укупних трошкова трговине до висине коју одреди републички државни секретаријат за послове робног промета.

2. У промету робе на мало трговинске привредне организације зарачунаваће маржу за покриће укупних трошкова трговине до висине коју одреди орган управе општинског народног одбора надлежан за послове робног промета.

3. Под трговинским привредним организацијама у смислу ове наредбе подразумевају се и трговинске пословне јединице произвођачких организација, земљорадничких задруга, других организација и установа.

4. Приликом одређивања висине марже за индустријске производе органи из тач. 1. и 2. ове наредбе водиће рачуна да продајне цене у промету на велико и промету на мало не буду изнад нивоа цена у месецу децембру 1961. године.

Приликом одређивања висине марже за пољопривредно-прехранбене производе органи из тач. 1. и 2. ове наредбе водиће рачуна да маржа не буде изнад остварене марже у одговарајућем периоду 1961. године.

5. Одредбе ове наредбе не односе се на производе за које су посебним савезним прописима одређене продајне цене или начин образовања тих цена, као и на производе који се продају уз уговорени рабат по цени одређеној од стране произвођача.

6. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 1956/1

21. априла 1962. године

Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

231.

На основу члана 38. став 1. и члана 71. у бази са чланом 37. став 1. Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 2/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и савезним Државним секретаријатом за послове робног промета, Комитет за спољну трговину издаје

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНИ НАРЕДБЕ О УТВРЂИВАЊУ РОБЕ КОЈА СЕ УВОЗИ НА ОСНОВУ РЕСТРИКТИВНЕ ДОЗВОЛЕ

1. У Наредби о утврђивању робе која се увози на основу рестриктивне дозволе („Службени лист

ФНРЈ“, бр. 51/61) у тачки 2. текст под 1 мења се и гласи:

„1) за робу из тачке 1. под 1 и од 3 до 20 — Секретаријат Савезног извршног већа за индустрију, у сагласности са председником Комитета за спољну трговину. За дозволу за увоз робе означене под 11 потребна је још и сагласност Секретаријата Савезног извршног већа за саобраћај и везе, а за дозволу за увоз робе означене под 18 — и Секретаријата Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство;“.

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

П. бр. 3025

21. априла 1962. године
Београд

Председник
Комитета за спољну трговину,
Сергеј Крајгер, с. р.

232.

На основу члана 29. став 3. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60), Југословенски завод за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ

О ИЗМЕНИ РЕШЕЊА О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ИЗ ОБЛАСТИ ОПРЕМЕ ЗА МОТОРНА ВОЗИЛА И БОЈА СВЕТЛОСТИ ЗА ОСВЕЋЕЊЕ И СИГНАЛИЗАЦИЈУ У САОБРАЋАЈУ НА ЈАВНИМ ПУТЕВИМА

1. У југословенском стандарду Апарати за мерење тежине, притиска и сл. Манометри за уље за моторна возила — JUS LD2.205, који је донет Решењем о југословенским стандардима из области опреме за моторна возила и боја светлости за осветљење и сигнализацију у саобраћају на јавним путевима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 39/58) у тачки 3. Прикључне и габаритне мере, тачка 3.4 мења се и гласи: „3.4 Прикључци С и К имају навој М 10х1 JUS M.B0.019.

Толеранција за навој Sh8 према JUS M.B0.245.“

2. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 14-2457/1

11. априла 1962. године
Београд

Директор
Југословенског завода
за стандардизацију,
инж. Славољуб Виторовић, с. р.

233.

На основу члана 63. став 3. тачка 4. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Управни одбор Југословенске инвестиционе банке расписује

ЛИ КОНКУРС

ЗА ДАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИХ КРЕДИТА ИЗ СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА У 1962. ГОДИНИ ЗА НАБАВКУ МЕХАНИЗАЦИЈЕ ЗА ПРЕТОВАР У ВЕЛИКИМ УТОВАРНО-ИСТОВАРНИМ МЕСТИМА У САОБРАЋАЈУ

1. Југословенска инвестициона банка даваће по овом конкурс у 1962. години из средстава Општег инвестиционог фонда кредите за набавку механизације за претовар, и то:

1) у поморским лукама;

2) у речним пристаништима;

3) у осталим великим утоварно-истоварним местима у саобраћају.

2. На овом конкурс могу учествовати предузећа лука, предузећа за лучко-претоварне услуге, предузећа пристаништа, предузећа за претоварне услуге у речним и језерским пристаништима и железничким станицама, као и железничка транспортна предузећа која врше претовар у железничком саобраћају и политикотериторијалне јединице.

3. Кредит по овом конкурс даваће се под условом да се износом траженог кредита и средствима корисника кредита обезбеди у потпуности набавка и стављање у погон механизације за коју се кредит тражи.

Средства кредита одобрена по овом конкурс могу се користити до краја 1962. године.

4. По овом конкурс неће се одобравати кредити за обртна средства, за транспортне трошкове, као и за механизацију чија је набавка већ извршена.

5. Тражилац кредита обавезан је учествовати у трошковима набавке из тачке 1. овог конкурса сопственим средствима са најмање 40% трошкова инвестиција и положити на име гарантног износа 5% од укупног износа кредита.

6. Кредити по овом конкурс даваће се уз камату по стопи од 3% годишње и са роком исплате кредита који не може за порталне и мосне дизалице бити дужи од 10 година, а за покретну механизацију — од 5 година.

7. Првенство за добивање кредита по овом конкурс имаће тражиоци кредита који:

1) имају већи степен искоришћења већ постојеће механизације;

2) нуде веће учешће у трошковима инвестиција;

3) нуде краћи рок за исплату кредита.

8. Захтев за кредит подноси се на прописаним банчаним обрасцима.

9. Тражилац кредита уз захтев за кредит подноси инвестициони програм израђен и донет на начин и у складу са одредбама Основног закона о изградњи инвестиционих објеката („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/61).

Ако је инвестициони програм израђен и донет по прописима који су били у важности до дана ступања на снагу Основног закона о изградњи инвестиционих објеката, тражилац кредита поднеће тај програм ако није у супротности са одредбама тог закона.

Инвестициони програм мора да садржи текуће тржишне цене и детаљну спецификацију опреме са главним карактеристикама.

10. Тражилац кредита дужан је уз захтев за кредит поднети доказ о обезбеђењу средстава за полагање гарантног износа и средстава за учешће у трошковима инвестиција, као и потврду о кредитној способности издату од банке код које тражилац има жиро-рачун.

11. Банка може условити одобрење кредита јемством политикотериторијалне јединице.

12. Захтев за кредит, са потребном документацијом, подноси се у два примерка најближој филијали Југословенске инвестиционе банке у року од 30 дана од дана објављивања овог конкурса у „Службеном листу ФНРЈ“.

О. бр. 169

12. априла 1962. године
Београд

Југословенска инвестициона банка
Главна централа

Председник
Генерални директор,
Зоран Жагар, с. р.

Председник
Управног одбора,
Никола Миљанић, с. р.

234.

На основу члана 63. став 3. тачка 4. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Управни одбор Југословенске инвестиционе банке расписује

ЛIV КОНКУРС

ЗА ДАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИХ КРЕДИТА ИЗ СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА У 1962. ГОДИНИ ЗА НАБАВКУ ЖЕЛЕЗНИЧКИХ ВОЗИЛА ЗА ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ

1. Југословенска инвестициона банка даваће по овом конкурс у из средстава Општег инвестиционог фонда кредите у 1962. години за набавку железничких путничких кола и других возила за путнички саобраћај.

2. На овом конкурс у могу учествовати железничка транспортна предузећа и заједнице железничких предузећа, као и предузећа кола за спавање и ручавање.

3. Кредити по овом конкурс у даваће се под условом да се траженим износом кредита и средствима корисника кредита обезбеди у потпуности набавка железничких возила за која се кредит тражи.

Кредити који се одобравају по овом конкурс у могу се користити до краја 1962. године.

4. Захтеви за кредит по овом конкурс у не могу се подносити за возила чија је набавка већ извршена.

5. Тражилац кредита обавезан је учествовати у трошковима набавке из тачке 1 овог конкурса сопственим средствима са најмање 60% трошкова инвестиција и положити на име гарантног износа 5% од укупног износа кредита.

6. Кредити по овом конкурс у даваће се уз камату по стопи од 3% годишње и са роком исплате кредита који не може бити дужи од 15 година.

7. Првенство при добивању кредита имају тражиоци кредита који:

1) траже кредит за железничка возила која ће саобраћати на пругама које су најфреквентније у погледу саобраћаја и на којима је у 1961. години остварен највећи процент искоришћења места у возилима;

2) имају најниже трошкове инвестиција по јединици капацитета кола која ће се набавити;

3) нуде веће учешће у трошковима инвестиција;

4) нуде краћи рок отплате кредита;

5) нуде краћи рок пуштања железничких возила у саобраћај и остварења редовних превоза.

8. Кредити за обртна средства неће се одобравати по овом конкурс у.

9. Захтев за кредит подноси се на прописаним банчаним обрасцима.

10. Тражилац кредита уз захтев за кредит подноси инвестициони програм израђен и донет на начин и у складу са одредбама Основног закона о изградњи инвестиционих објеката („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/61).

Ако је инвестициони програм израђен и донет по прописима који су били у важности до дана ступања на снагу Основног закона о изградњи инвестиционих објеката, тражилац кредита поднеће тај програм ако није у супротности са одредбама тог закона.

Инвестициони програм мора да садржи текуће тржишне цене.

У спецификацији опреме треба дати потпуне карактеристике кола и цене за сваку позицију опреме.

11. Тражилац кредита дужан је уз захтев за кредит по овом конкурс у поднети банци доказ о обезбеђењу средстава за учешће у трошковима инвестиција и средстава за полагање гарантног износа. Уз захтев за кредит тражилац је обавезан

поднети и потврду о кредитној способности издату од банке код које има жиро-рачун.

12. Банка може условити одобравање кредита јемством политичко-територијалне јединице.

13. Тражилац кредита дужан је да набавку железничких возила за путнички саобраћај за који му је одобрен кредит по овом конкурс у уступи, ако се врши у земљи, путем лицитације.

14. Захтев за кредит, са потребном документацијом, подноси се у два примерка надлежној филијали Југословенске инвестиционе банке у року од 30 дана од дана објављивања овог конкурса у „Службеном листу ФНРЈ“.

О. бр. 170

12. априла 1962. године

Београд

Југословенска инвестициона банка
Главна централа

Председник
Генерални директор,
Зоран Жагар, с. р.

Управног одбора,
Никола Миљанић, с. р.

235.

На основу члана 63. став 3. тачка 4. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Управни одбор Југословенске инвестиционе банке расписује

LV КОНКУРС

ЗА ДАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИХ КРЕДИТА ИЗ СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА У 1962. ГОДИНИ ЗА ИЗГРАДЊУ ОДНОСНО НАБАВКУ СИГНАЛНО-СИГУРНОСТИХ УРЕЂАЈА И ТЕЛЕГРАФСКО-ТЕЛЕФОНСКИХ ВЕЗА НА ЖЕЛЕЗНИЧКИМ ПРУГАМА НОРМАЛНОГ КОЛОСЕКА

1. Југословенска инвестициона банка даваће по овом конкурс у из средстава Општег инвестиционог фонда кредите у 1962. години за изградњу односно набавку сигнално-сигурносних уређаја и телефонско-телеграфских веза на железничким пругама нормалног колосека.

2. На овом конкурс у могу учествовати железничка транспортна предузећа и заједнице железничких предузећа.

3. Кредити по овом конкурс у даваће се под условом да се траженим износом кредита и средствима корисника кредита обезбеди у потпуности изградња односно набавка опреме за коју се тражи кредит.

Средства кредита одобрена по овом конкурс у могу се користити до краја 1962. године.

4. По овом конкурс у неће се одобравати кредити за опрему и објекте чија је набавка односно изградња већ завршена.

5. Тражилац кредита обавезан је учествовати у трошковима изградње односно набавке из тачке 1. овог конкурса сопственим средствима са најмање 50% трошкова инвестиција и положити на име гарантног износа 5% од укупног износа кредита.

6. Кредити по овом конкурс у даваће се уз камату по стопи од 3% годишње и са роком исплате кредита који не може бити дужи од 10 година.

7. Првенство при добивању кредита имају тражиоци кредита који:

1) набављају опрему за пруге I реда, и то за железничке станице и делове отворене пруге које чине техничко-експлоатациону целину, имају већи обим превоза и степен искоришћености пруге, односно већу потребу за побољшање безбедности саобраћаја;

2) набављају већи део опреме из домаће производње;

3) нуде веће учешће у трошковима инвестиција;

4) нуде краћи рок отплате кредита;

5) нуде краћи рок пуштања објекта у погон.

8. Кредити за обртна средства неће се одобравати по овом конкурсy.

9. Захтев за кредит подноси се на прописаним банџиним образцима.

10. Тражилац кредита уз захтев за кредит подноси инвестициони програм израђен и донет на начин и у складу са одредбама Основног закона о изградњи инвестиционих објеката („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/61).

Ако је инвестициони програм израђен и донет по прописима који су били у важности до дана ступања на снагу Основног закона о изградњи инвестиционих објеката, тражилац кредита поднеће тај програм ако није у супротности са одредбама тог закона.

Инвестициони програм мора да садржи текуће тржишне цене.

У спецификацији опреме треба дати потпуне карактеристике опреме и цене за сваку позицију опреме, и то одвојено за увозну а одвојено за домаћу опрему.

11. Тражилац кредита дужан је уз захтев за кредит поднети доказ о обезбеђењу средстава за учешће у трошковима инвестиција и средстава за полагање гарантног износа, као и потврду о кредитној способности издату од банке код које има жиро-рачун.

12. Банка може условити одобрење кредита јемством политичко-територијалне јединице.

13. Тражилац кредита дужан је да набавку односно изградњу за коју му је одобрен кредит по овом конкурсy уступи, ако се врши у земљи, путем лиценцаије.

14. Захтев за кредит, са потребном документацијом, подноси се у два примерка надлежној филијали Југословенске инвестиционе банке у року од 45 дана од дана објављивања овог конкурса у „Службеном листу ФНРЈ“.

О. бр. 171

12. априла 1962. године

Београд

Југословенска инвестициона банка

Главна централа

Председник

Управног одбора,

Генерални директор,

Зоран Жагар, с. р.

Никола Миљанић, с. р.

РЕШЕЊА

На основу члана 6. став 5. Закона о образовању комисија за спровођење прописа о расподели чистог прихода привредних организација и установа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 15/62), у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ САВЕЗНЕ КОМИСИЈЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПРОПИСА О РАСПОДЕЛИ ЧИСТОГ ПРИХОДА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА И УСТАНОВА

У Савезну комисију за спровођење прописа о расподели чистог прихода привредних организација и установа именују се, и то:

за председника:

1. Љупчо Арсов, члан Савезног извршног већа и секретар Савезног извршног већа за рад;

за чланове:

2. Зоран Полић, члан Савезног извршног већа;

3. Мика Шпиљак, потпредседник Централног већа Савеза синдиката Југославије;

4. Никола Џуверовић, председник Савезне индустријске коморе;

5. Иван Буковић, председник Савеза пољопривредно-шумарских комора Југославије;

6. Ристо Бајалски, председник Савеза трговинских комора Југославије и

7. Киро Глигоров, секретар Савезног извршног већа за опште привредне послове.

Б. бр. 23

13. априла 1962. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Потпредседник,

Велько Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
222. Закон о стамбеним односима (пречишћен текст) — — — — —	285
223. Уредба о изменама и допунама Уредбе о органима и поступку за утврђивање времена проведеног у радном односу и других периода који се уписују у радну књижицу — — — — —	304
224. Правилник о хонорарним службеницима дипломатских и конзуларних представништава ФНРЈ у иностранству — — — — —	304
225. Наредба о одређивању произната и времена за које ће привредне организације одбити од укупног прихода у 1962. години износе потраживања затечених на дан 31. децембра 1961. године — — — — —	305
226. Наредба о начину обрачунавања и исплаћивања накнаде за ферментисани дуван стављен у промет у земљи и извезен од 1. јануара до 15. новембра 1961. године — — — — —	306
227. Наредба о вршењу исправака у пријавама о извозу и увозу робе — — — — —	307
228. Наредба о одређивању посебних услова под којима се могу стављати у промет поједини индустријски производи — — — — —	308
229. Наредба о одређивању производа за које се не могу повишавати цене — — — — —	309
230. Наредба о одређивању маржи у трговини на велико и мало — — — — —	309
231. Наредба о измени Наредбе о утврђивању робе која се увози на основу рестриктивне дозволе — — — — —	309
232. Решење о измени Решења о југословенским стандардима из области опреме за моторна возила и боја светлости за осветљење и сигнализацију у саобраћају на јавним путевима — — — — —	310
233. LIII конкурс за давање инвестиционих кредита из средстава Општег инвестиционог фонда у 1962. години за набавку механизације за претовар у великим утоварно-истоварним местима у саобраћају — — — — —	310
234. LIV конкурс за давање инвестиционих кредита из средстава Општег инвестиционог фонда у 1962. години за набавку железничких возила за путнички саобраћај — — — — —	311
235. LV конкурс за давање инвестиционих кредита из средстава Општег инвестиционог фонда у 1962. години за изградњу односно набавку сигнално-сигурносних уређаја и телеграфско-телефонских веза на железничким пругама нормалног колосека — — — — —	311

Издавач: Новинска установа „Службени лист ФНРЈ“, Београд, Краљевића Марка 9. Пошт. фах 226.

— Директор и одговорни уредник Љубодраг Ђурић, Улица Краљевића Марка бр. 9. —

Штампа Београдски графички завод, Београд